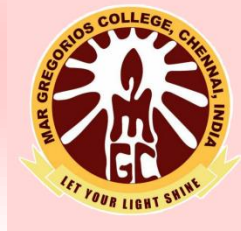

MAR GREGORIOS COLLEGE OF ARTS & SCIENCE

Block No.8, College Road, Mogappair West, Chennai – 37

Affiliated to the University of Madras
Approved by the Government of Tamil Nadu
An ISO 9001:2015 Certified Institution

DEPARTMENT OF TAMIL

SUBJECT NAME: SANGAM (AGAM)

SUBJET CODE: ALA5A

SEMESTER: V

PREPARED BY: PROF.A.KANNAKI

அலகு-1

குறந்தொகை

91: தலைவியின் கூற்று:

கருத்து: அதியமான் போருக்குச் சென்ற ஊர் எவ்வழி தூங்காமல் இருக்கிறது. அதுபோல தலைவியானவள் தலைவனை ஏற்றுக் கொண்டால் தூங்காமல் இருப்பாள்.

92: தலைவிக் கூற்று:

கருத்து: பறவை தன் குஞ்சுகளிடம் காட்டும் அன்பு தலைவி வறுத்தம் கொள்வது. தலைவன் தன்னிடம் வறுத்தம் கொள்ளுவதில்லை.

93: தலைவிக் கூற்று:

கருத்து: தலைவனிடம் அன்பு இல்லை. ஆனாலும் தலைவன் மீது அன்பு உள்ளது என்று கூறுவது ஆகும்.

94: தலைவி கூற்று:

கருத்து: மழையை கண்டு தலைவி வருந்தவில்லை. ஆனால் என்னைப் போல் கணவனை பிரிந்த பெண்களை பற்றி தலைவி வருந்தினாள்.

95: தலைவன் கூற்று:

கருத்து: நீரின் குணமோ தலைவியிடம் உண்டு. நெருப்பின் குணமோ தலைவனிடம் உள்ளது. இவை இரண்டும் சேர்வதை பற்றி இங்கு விளக்கப்படுகிறது.

96: தலைவி கூற்று:

கருத்து: அருவி நீர் வேங்கை மரத்தை காப்பது போல தலைவன் அவனை சார்ந்த அனைவரையும் பாதுகாப்பான்.

97: தலைவி கூற்று:

கருத்து: தலைவன் தலைவியின் கூறுவது அக்காளிடம் பழிச் சொல்லாகவே என்றும் பேசப்பட்டு வருகிறது.

98: தலைவிக் கூற்று:

கருத்து: தலைவியின் அன்பிற்கு பசலை நோய் இங்கு ஒப்பிட்டுக் கூறப்பட்டுள்ளது.

99: தலைவன் கூற்று:

கருத்து: ஆற்றின் நீரானது காலம் செல்ல செல்ல தண்ணீர் குறைந்து போகும் ஆனால் தலைவி மீது தலைவன் கொண்ட அன்பு நாளுக்கு நாள் பெருகி கொண்டது.

100: தலைவன் கூற்று:

கருத்து: மூங்கில் மரத்தை யாரும் எளிதில் வெட்ட முடியாது. அதுபோல என் தலைவியை அவள் அருகில் செல்ல முடியாது.

101: தலைவிக் கூற்று:

கருத்து: இந்த இரண்டு உலகம் தரும் இன்பம் என் தலைவியின் இன்பத்திற்கு மேலானது.

102: தலைவி கூற்று:

கருத்து: தலைவியானவள் தலைவன் மீது கொண்ட அன்பு அந்த வானத்தை விட பெரியது. அதைப்போல இன்பமும் பெரியது ஆகும்.

103: தலைவிக் கூற்று:

கருத்து: சிவந்த வாயினை உடைய நாரை சகதியில் மீன் இல்லாததை கண்டு வருந்தியது. தலைவி யானவள் தலைவனை பிரிந்து வருந்தினாள்.

106: தலைவிக் கூற்று:

கருத்து: தலைவன் தலைவி மீது கொண்ட அன்பு பெரியது. ஆனால் தலைவனோ அவனை பற்றி கவலைப்படுவதில்லை.

108: தலைவி கூற்று:

கருத்து: சிற்றூரில் குன்றுகளும் கரவை பசு ,முல்லை ,முல்லை மலர்கள் மகிழ்ச்சியோடு இருக்கின்றன. ஆனால் தலைவி உயிர் உடம்பை விட்டுப் பிரியும் உள்ளார்.

110: தலைவி கூற்று:

கருத்து: குளிர் காலத்தில் மயில் மகிழ்ச்சியோடு உள்ளது. ஆனால் தலைவி மட்டும் தலைவனை பிரிந்து வருத்தத்தோடு இருக்கிறாள். அந்த வருத்தம் கோபமாய் மாறி வந்தால் என்ன? வராமல் போனால் என்ன?

109: தோழிக் கூற்று:

கருத்து: தலைவன் ஊரில் கடல் அலைகள் இறால்.மீனை வாரிக் கொடுக்கிறது. அதனால் தலைவன் ஊர் வளமாக காட்சியளிக்கிறது. தலைவன் தெரிந்த தலைவியே வளம் குன்றி காட்சி அளிக்கிறாள்.

அலகு 2

சங்க இலக்கியம்

நற்றிணை

முன்னுரை::

நல் + திணை = நற்றிணை . நல்ல ஒழுக்கங்களை பற்றி கூறுவது. அக ஒழுக்கம் புற ஒழுக்கம் நற்றிணை யால் 9 முதல் 12 அடி வரை உள்ளது. நூலைத் தொகுத்தவர் யார் என தெரியவில்லை தொகுப்பித்தவர் பன்னாடு தந்த மாறன் வழி.

பாடல்களால் பெயர் பெற்றவர்கள்:

மலையனார்

தனிமகனார்

பெருங்கன்னார்

தும்பி கீரனார்

தேய்புரி

பழங்குப்பிற்றினார்

குறிஞ்சி - 130 பாடல்கள்

பாலை - 107 பாடல்கள்

நெய்தல் - 101 பாடல்கள்

மருதம் - 33 பாடல்கள்

முல்லை - 28 பாடல்கள்

தோழி கூற்று:

தலைவிக்குத் தோழி கூறியது .

திணை - நெய்தல்

ஆசிரியர் - பிசிராந்தையார்

நீஉணர்ந் தனையே தோழி! வீஉகப் விளக்கம்:

நெய்தல் நிலத்தில் புன்னை மலர்கள் பூத்துக் குலுங்குகின்றன. அதில் இனிமையான காற்று வீசுகிறது . அதிக ஓசையுடைய கடல் மூழ்கிக் கொண்டே இருக்கும். இதில் ஆண் நாரை தன் பெண் நாரையோடு கடலுக்குள் உணவை தேடும். மெலிதான சிவந்த கண்ணை கொண்ட சிறிய மீன்களை பிடித்து தன் குஞ்சுகளை கூவி அழைத்து தன் வாயில் உள்ள மீன்களை கொடுக்கும் கடற்கரைச் சோலையில் வலமிக்க உணவு நல்ல கொடையும் கொண்ட சிறுகுடியில் பறவைகள் ஒலித்துக் கொண்டே இருக்கும். அங்கு மணிகள் கட்டி மாலைகள் அணிந்த குதிரைகள் பூட்டிய தேரில் பகல் பொழுதில் தலைவன் வருவதை நீ பார்த்தாயா? அவன் வருவதன் நோக்கம் உன்னை திருமணம் செய்ய கருதி உள்ளான் என்று தோழி தலைவியிடம் கூறினாள்.

கருத்து:

நாரை மீன் பிடிக்க வருவதைப் போல் தலைவன் தலைவியைத் திருமணம் செய்ய வருகிறான்.

தோழி கூற்று

திணை - குறிஞ்சித்திணை
ஆசிரியர் - மலையனார்
பொருள் - திருமணம் செய்தல்

பிரசம் தூங்க பெரும்பழம் துரை

விளக்கம்:

மலையில் தேன் பழங்கள் தொங்கிக் கொண்டிருக்கும். பெரிய பழங்கள் குலை குலையாக பழுக்கும்.

மலையில் வெண்மையான அருவி இருக்கும்.

மழை சாரலில் விதைகள் விதைத்து விளைந்து காணப்படும். அந்த காலத்திலும் இம்மலையை பிரிந்து செல்பவர்.

நீ எழுந்து செல் உன் வாழ் நாள் சிறக்கட்டும்.

பருத்த சோலையும் அழகிய ஆபரணங்களையும் அணிந்துள்ள தலைவி உடலும் உள்ளமும் மெலிந்து காணப்படுகிறது. இந்நிலையில் உன்னுடைய மனம் முரசு முழங்கினால் நீ திருமணம் செய்து வருகிறாய் என தலைவி நினைப்பாள். அவளின் உயிர் உடம்பிலே தங்கிவிடும். எனவே நீ விரைந்து செல் என்று இயற்கை கூறுவதுபோல் தோழி தலைவனிடம் கூறுகிறாள்.

கருத்து:

இயற்கை வளம் உடன் காணப்படுகிறது ஆனால் தலைவி வருத்தத்துடன் மனம் குன்றி காணப்படுகிறாள்.

தோழி கூற்று

திணை - பாலைத் திணை
ஆசிரியர் - தெரியவில்லை
பொருள் - பிரிவிடை வேறுபட்ட கிழத்திக்கு தோழி கூறியது.
உள்ளார் கொல்லோ தோழி! துணையோடு.

விளக்கம்:

பாலைநிலத்தில் கொலை தொழில் நடக்கும். வருந்திய நடையை உடைய ஓணான் முதுவேனில் காலத்தில் கருமை நிற பாம்பு போன்று மாறிவிடும்.

மலையின் உச்சியில் உள்ள மரத்தில் இளமையான மடல்கள் வாடி காணப்படுகின்றன. வேட்டுவர் என்ற சிற்றூரில் கிணற்றில் இருந்து நீர் இரைத்து பசு கூட்டத்திற்காக வைத்திருக்கும் நீரில் பத்தர் இருக்கும். அப்பத்தரின் வாயே

குறித்து கொலை தொழில் ஆண் யானை செய்யும். அந்த நீரை பெண் யானை தன் குட்டிக்கு கொடுக்கும்.

இத்தகைய இடத்தில் நம் தலைவன் சென்றுள்ளான். அவர் நம்மை பிரிந்து சென்று உள்ளார். ஆனால் அவரை நினைத்து வருந்துவதில் என்ன பயன்?

கருத்து:

பாலை நிலத்தில் கொடுமைகள் இருந்தாலும். அங்கு காதல் மிகுந்திருக்கும். ஆண் யானை பெண் யானைக்கு நீருட்டல்.

தலைவி கூற்று (தோழிக்கு)

திணை - நெய்தல்

ஆசிரியர் - இளந்திரையன்

பொருள் - தலைமகள் சிறை புறமாக தலைவி தோழிக்கு கூறியதுபோல் சொல்லியது

நோய்அலைக் கலங்கிய மதன் அழி பொழுதில்

விளக்கம்:

தோழி தலைவியிடம் நான் அன்பு அதிகமாக செலுத்தும்போது அந்த அன்பை ஏற்றுக்கொள்ளாதல் (பகிர்ந்து கொள்ளாதல்) ஆண் மகனுடைய பண்பாகும் ஆனால் தலைவன் என் அன்பை ஏற்று என்னிடம் நடந்து கொள்ளவில்லை.

கைத்தொழில் செய்யக்கூடிய கம்பியின் கையில் முத்து சென்ற பிறகே அது அழகோடும் ஒலி வீசியது நானும் என் தலைவன் மீதுள்ள அன்பை மறைத்து கொண்டேன்.

பன்னைமரம் குவிழ்ந்த இதழ்களை கொண்டுள்ளது. அதன் மீது புலால் நாற்றம் வீசும் கடல் நீர் பட்டபோது மலர்கள் அந்த நாற்றத்தை மறைத்து கொண்டது. எனவே அன்பினை அறியாத ஆண்மகன் என்ன மகன்? என தலைவி தோழியிடம் கூறுகிறாள்.

கருத்து:

புலால் நாற்றத்தை பன்னைமரங்கள் மறைத்துக் கொண்டது. அதுபோல் தலைவி என் மனதில் தோன்றிய அன்பினை தன்னுள்ளே மறைத்து கொண்டாள்

தலைவி கூற்று

திணை - முல்லை

ஆசிரியர் - மாறன்வழுதி

பொருள் - பருவம் கண்டு வருந்திய தலைவி தோழிக்கு உரைத்தது.

பாடல்:

அழந்துட்டு விழுப்புண் விழும்புவாய் புலரா

விளக்கம்:

உடம்பில் காயம் பட்டு இது இன்னும் ஆறவில்லை மேலும் மேலும் புண் உருவாகிக்கொண்டே இருக்கிறது ஆற்றில் பலவகையான கொடுமைகள் உள்ளன வண்டுகள் செண்பக மலர்கள் கிருகத்தி மலர்கள் கையில் வைத்துள்ளது. உழவரின் மகளான தலைவியின் உடம்பில் பலவகையான கொடுமைகள் உள்ளன.

கருத்து:

இது ஆற்றின் கொடுமைகளை விட தலைவியின் உடம்பிலுள்ள கொடுமைகள் அதிகம்.

தோழி கூற்று (தலைவி)

திணை - நெய்தல்

ஆசிரியர் - கோகுலமுற்றனார்

பொருள் - சிறை புறமாக தோழி தலைவிக்கு உரைத்தல் - திருமணம்

இதுவே நறுவீஞாழல் மாமலர் தாஅப்ப

விளக்கம்:

நெய்தல் நிலத்தில் புன்னை மலர்கள் மலர்ந்து மணம் வீசின அங்கு தலைவனும் தலைவியும் இயற்கைகள் இணைவது போல் ஒன்றாக இணைந்தன

அலைகள் வீசும் கடலில் குளித்துவிட்டு கூந்தலை 5 பகுதியாக பிரித்த இடம் இந்த இடம்.

நெய்தல் நிலத்தில் உண்ணமிகு தழையை எனக்கு பறித்து கொடுத்த இடம் இந்த இடம்.

பின்னர் அவர் என்னை கடற்கரைச் சோலையில் தனியே விட்டுச் சென்றார் இதனால் பெண் உள்ளம் அவரை நினைத்து பசலை கொண்டது

கருத்து:

தலைவனும் தலைவியும் இயற்கையோடு இணைந்து வாழ்ந்தன.

அலகு-3

அகநானூறு

முன்னுரை

அகம்+ நான்கு +நூறு= அகநானூறு

அகம் என்ற சொல்லுக்கு வீடு காம இன்ப ஆகாயம் எண்ணம் மருதம் ஆன்மா போன்ற பல பொருள்கள் அடங்கும் மணவாழ்க்கையும் மனை வாழ்க்கையும் பற்றி அக வாழ்க்கையில் கூறுகிறது இந்நூலை தொகுத்தவர் மதுரை உப்புரிக்கிழார் மகன் உத்திரசமனார் தொகுப்பித்தவர் பாண்டியர் உக்கிரப் பெருவழுதி இந்த 400 பாடல்களையும் வகையால் அடக்குவர் அவை மணிமிடை பவளம்--121-300 களிற்றியானை --1-120 நித்திலக்கோவை --301-400

தலைவி கூற்று

திணை குறிஞ்சி

பொருள் தோழிக்கு தலைவன் அறத்தோடு நின்றல்

ஆசிரியர் கபிலர்

களம் போல இயற்கை காட்சிகள் மலையில் நிறைந்து இருக்கும் அங்கு மூங்கிலின் இடையில் காற்று செல்லும் பொழுது ஓசை ஏற்படும் அவ்வோசை புல்லாங்குழல் இருக்கும் ஓசைபோல இருக்கும்

இந்த மலைகளுக்கும் பக்கத்தில் இருந்து வரும் நீரானது முடிவு ஓசை போல் கேட்கும்

இவற்றையெல்லாம் பார்வையாக போன்று குரங்கு பார்த்துக்கொண்டு இருக்கும் மயில்கள் காட்டில் நடனமாடும் போது ஆடுமகள் போன்று ஆடியது

இத்தகைய மலைக்குரிய தலைவன் அகன்ற மார்போடு வில் என் தேவனாய்

நின்றான் வில் அம்புடன் மான் ஒன்று வந்ததாக தினைப்புனம் காக்கும் பார்த்து

கேட்டான் அதனை பலரும் பார்த்தனர் பார்த்த நான் மட்டும் இரவில் தூக்கமின்றி கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டு இருக்கிறேன்

தலைவன் கூற்று

திணை பாலை

பொருள் தலைமகன் பொருள் தேடச் செல்லும் வழியில் தலைவியை நினைத்து

தன் நெஞ்சிற்கு கூறியது

ஆசிரியர் கல்லாடனார்

நெஞ்சே வேடர்கள் மணமிக்க வெண்கடம்பு மடத்தில் உள்ள மலர்களை பரித்து அதனை கயிறால் கட்டி தலையில் சூடிக் கொள்வார் அந்த ஊரில் உரல்

போன்ற கால்களை உடைய யானைக் குட்டிகளை மின் கடம்ப மரத்தில்
 செய்யப்பட்ட நாரினால் நிறுத்து சென்று கல்லுக்குள் விளையாத கொடுப்பர்
 அப்போது பெண் யானை கதறி அழும் வேடத்தை தொழில் அன்றி வேறு எந்த
 தொழிலும் தெரியாமல் இருப்பர்
 அந்த வேடங்களுக்கு தலைவன் புள்ளி என்பவன் திருவேங்கட மலையை கடந்து
 நீண்ட தூரம் பொருள் தேட செல்வான் எந்த வழியில் தலைவன் செல்லும்போது
 தலைவியின் மலர்போன்ற கண்கள் அவளின் இளமையான அழகும் குணங்களும்
 தலைவியின் கண்முன்னே வந்து சென்றனர் இதனைக் கண்ட தலைவன் தன்
 நெஞ்சிடம் கூறியது இது

தலைமகன் கூற்று
 திணை முல்லை/ மருதம்
 பொருள் தலைமகன் பாசறையில் இருந்து கொண்டு சொல்லியது
 ஆசிரியர் மதுரை எழுத்தாளன்

அச்சம் தரும் குன்றில் மேகங்கள் கடல்நீரை முகந்து கொண்டேன் முரசு
 அதிர்வது போல இடியோடு சேர்ந்த மலைக்குன்றின் எல்லா திசைகளிலும் மழை
 பெய்தது
 அந்த குன்றில் கார்காலத்தில் மணல் பாங்கின் இடத்தில் நெருப்பு கண்களில்
 போன்று காட்டு பனரியின் முதுகுப்புறம் காணப்பட்டது முல்லை மலர்கள்
 மலர்ந்த அந்தக் காடு பரவி கிடந்தது
 அந்த ஊரே மறையும் படி மரம் செடி கொடி மலர்கள் மலர்ந்து கிடந்தன
 அத்தகைய சிறிய ஊரில் என் தலைவி இருக்கிறாள் ஆனால் நானும் நெருப்பு
 போன்ற நிறத்தை உடைய தாமரை மலர்கள் நிறைந்த நெல்லோடு சேர்ந்த
 கட்டுகளை சேர்த்து கட்டிக்கொண்டு செல்லும் உழவர்கள் வாழும் ஊரில்
 உள்ளேன் இந்த ஊரில் உள்ளவர்கள் கள்ளுண்டு தன் வேலையின் பளுவை
 குறைத்து கொண்டனர் இந்த மருத நிலத்தில் உள்ளவர்களை மன்னர்கள் வந்து
 திரைப் பொருள் கொடுத்தாலும் வாங்க மாட்டார்கள் ஆனால் அவர்கள்
 கோபத்தோடு போரை மட்டுமே செய்து அதன் மூலம் வரும் பொருளை மட்டுமே
 பயன்படுத்துவார்கள் இத்தகைய ஊரில் மன்னர் பாசறையில் நாங்கள் உள்ளோம்

தோழி கூற்று
 திணை : பாலை
 பொருள் : தலைவன் பொருள் தேட பிரிய நினைக்கும் போது தலைமகள் இடம்
 தோழி வற்புறுத்தி கூறியது
 ஆசிரியர் : காட்டு கிழார் மகனார் கண்ணனார்

தோழியே நீ வருந்தாதே உனது நெற்றியில் பசலை படர்ந்தும் பெரிய
 தோள்கள் மெலிந்தும் நீ உணவு உண்ணாமல் உடல் மெலிந்தும் காணப்படுகிறது
 உன்னை பிரிந்த தலைவன் இன்னும் வரவில்லை என்றும் அவன் அறம்
 தவறிவிட்டான் என்றும் வருந்துகிறாள் நீ அவ்வாறு நினைக்க வேண்டாம்
 கார்ப்பருவம் வந்துவிட்டது மழைச்சாரலில் கன்றினை பெற்ற பெண் யானை தன்
 குட்டிகளுக்கு பசியைப் போக்க ஆண் யானையை மூங்கிலிலே போல வளைத்து
 கொடுக்க பெண் யானை இந்த மூங்கிலில் உள்ள கண்களை உன்ன வைக்கும்

தலைவன் என்பவன் வேங்கட மலையில் உள்ள வேங்கை மலர்கள் பூத்து அதன் காதுகளை மயில் இடம் சேர்த்தது போன்று மயில்கள் காணப்பட்டது

தலைமகன் கூற்று

திணை மருதம்

பொருள் தோழி தலைவனை வாயில் மருத்து கூறுதல் அதற்கு தலைவன் தலைவி தன்னோடு எவ்வாறு எல்லாம் இன்பமாக இருந்தான் என்று பற்றி கூறுகிறான்
ஆசிரியர் நல்லாவுர் கிழார்

திருமண வீட்டில் புதுமனை பரப்பி அதில் மணப்பந்தல் போடுவதற்காக பந்தல் கால்கள் நட்டு வைத்தனர் வீட்டில் எல்லாம் இடத்திலும் மாலைகள் தொங்கவிடப்படும் பந்தலுக்கு கீழ் விளக்குகள் ஏற்றப்படும் இருந்தன ரோகினி நட்சத்திரத்தில் முழு நிலாவாக காலத்தில் காலை வேளையில் மங்களம் பெண்கள் தலையில் நீர் குடத்துடன் கையில் விளக்கினை வைத்திருந்தனர் மகனைப்

பெற்ற மங்கலம் பெண்கள் நான்கு பேர் சேர்ந்து மணப் பெண்ணையும் பார்த்து நீ விரும்பும் கணவன் உன்னை மிகவும் விரும்புவன் ஆக இருப்பான் என்று வாழ்த்தி குளிர்ந்த மலர்களை அவள் தலையில் தூவினார்கள் திருமணம் முடிந்தவுடன் உறவினர்கள் ஒன்றுகூடி நீ பெரிய இல்லக் கிழத்தி ஆ வாயாக என்று வாழ்த்தி தலைவன் இருக்கும் இடத்திற்கு அனுப்பினார்கள் தலைவியோ வெட்கத்தோடு முதுகினை கொண்டு புது புடவையில் ஒடுங்கி நின்றாள் தலைவன் தலைவியிடம் அவள் முகத்தை மூடியிருந்த உடையை நீக்கினான் அவள் பெருமூச்சுவிட வே உன் உள்ளத்தில் உள்ளதை மறைக்காமல் என்னிடம் சொல்வாயாக என்று கேட்டான் தலைவி தலைவன் சொன்னதை நேர்கோடு காதில் காதில் அணிந்துள்ள அணிகலன் கழுத்தில் அணிகலன் விழுந்தது தன் உள்ளத்தில் உள்ளத்தை வெளிக்காட்டாமல் முகம் தாழ்ந்து வெட்கத்துடன் என்றாள்

தலைமகன் கூற்று

திணை பாலை

பொருள் பொருள் தேட சென்ற தலைவன் பொருள் தேடி முடித்து விட்டு வீடு திரும்பி வரும் பொழுது தன் நெஞ்சிற்கு கூறியது
ஆசிரியர் மதுரை பேராலவாயர்

நெஞ்சே நீ வாழ்க தயிர் கடைந்து இந்த பத்தினை கன்றுகள் தொடும் தூரத்தில் கட்டி இருந்தனர் ஆனால் கரோ தன் நாவினால் மரத்தின் உள்ள தயிரை உண்டதே மரத்தால் செய்த குடிசை ஒன்று சீரூர் இருந்தது அங்கு இரவில் தலைவன் தங்குவான் அந்த ஊரில் சேவல் காலை முழுவதும் கூவிக் கொண்டு இருந்தது அங்குள்ள மறவர்களின் காட்டு அரண்களை பறவையின் ஒளியானது அதிகமாக கேட்டுக்கொண்டே இருந்தது அவ்வழியே செல்லும் மக்களுக்கு அது அச்சத்தை கொடுக்கும் இத்தகைய காட்டு வழிகளில் சென்ற தலைவனே நீ சென்ற வினை முடிந்துவிட்டது தலைவியின் அவன் மாளிகையும் வாளைத் தொடும் அளவிற்கு

இருக்கும் அங்கே விடியும் வரை விளக்குகள் எரியும் நீ தலைவியிடம் சென்றே
அவளின் அழகிய கூந்தலை பாராட்டி அவள் தோளோடு உன் தோலினை சேர்த்தே
சொல்வாயாக என்று தலைவனின் நெஞ்சானது தலைவனுக்கு கூறியது

தோழி கூற்று

திணை குறிஞ்சி

ஆசிரியர் ஈழத்து பூதன் தேவனார்

பொருள் இரவு குறியில் வந்த தலைவன் சிறைப்புறமாக தோழி மட்டும் கூறியது

தலைவன் அச்சம் தரும் வழியில் வருகிறான் வரும் வழியில் பல்லி சகுனம்
கொடுக்கவே அது நல்ல சகுணம் என்று நினைத்து தினமும் தலைவன் இரவில்
வருகிறான் நன்றாக விளைந்த திணையை வண்ண காட்டு பன்றி அதற்கு எதிராக
தினைப்புனம் காப்பவன் பரண்மீது ஏற்றி வைப்பான் இதனை தலைவன் விளக்கு
என கருதினான் வந்தவன் திரும்பி அவனிடம் சென்று சேர்த்தன புலியை கொன்ற
யானையின் கன்னத்தில் மதநீர் ஒழுகியது அந்த நீரின் வண்டுகள் கூட்டமாக
மொய்க்கும் மூங்கில்கள் நிறைந்த காட்டுப்பகுதியில் கரடி ஆனது பாம்பு
இருக்கும் புற்றை எழுத்தே அதில் உள்ள உணவை உண்ணும் இத்தகைய காட்டு
வழியில் அந்த தலைவன் திரும்பி சென்று அவளிடம் சேர்ந்தாரகளா என்று தோழி
கவலையாக கூறுகிறாள்

செவிலித்தாய் கூற்று

திணை பாலை

ஆசிரியர் மதுரைக் காஞ்சிப் புலவர்

பொருள் தலைவன் உடன் தலைவி சென்றதை நினைத்து செவிலித்தாய்
வருந்தியது

கொடுமையான பாலைநிலத்தில் வெப்பம் மிகுதியாக இருந்தது அங்கு
முதுவேனில் காலத்தில் வெயில் அதிகமாக பட்டதால் மழை வற்றி போனது
கானல் நீர் மட்டுமே அங்கே தோன்றியது அத்தகைய பணியை உடைய
பாலைநிலத்தில் ஆந்தைகள் மலையில் இருந்து கீழே விழும் சேவல்களும்
பறவைக் கூட்டங்களும் கற்களை போல கொடுமையான குரலில் ஒலி எழுப்பும்
அங்கு மிக அச்சம் காணப்படும் மரத்தின் நெற்றுகள் அங்கு நம்போரின்
காலில் குத்தும் துணி வெளுக்கும் வண்ணான் மண்ணோடு சேர்ந்து கலர்
மண்ணும் பரந்து சென்று அங்கே செல்பவர்களை செல்லவிடாமல் தடுக்கும் அந்த
பாலை நிலா காட்டு வழியில் பாரம் ஏற்றிய கழுதைகள் முன் சென்றே இதனை
பின் தொடர்ந்து மறவர்கள் வணிகர்களின் தலையை நீக்கியும் அவர்களிடம்
இருந்து பொருட்களையும் கொள்ளை அடிப்பார் அதனை அக்காடு வழியில்
பிரித்து கொண்டனர் மறவர்கள் அந்த சத்தம் ஆனது அங்கு செல்பவர்களை
செல்லவிடாமல் தடுக்கும் அச்சம் தரும் காட்டுவழியில் என் தலைவி எவ்வாறு
சென்றாலோ அவளின் கால்களுக்கு வலிமை உள்ளது என் தலைவி தேனை
கலந்து பாலை கொடுத்தாலும் குடிக்காமல் பந்தலின் கீழ் ஓடி பதுங்குவாள்
இத்தகைய நிறம் கொண்ட தலைவி எவ்வாறு காட்டுவழியில் சென்றாள்

தோழி கூற்று

திணை நெய்தல்

ஆசிரியர் மதுரை புதன் இளநாகனார்

பொருள் பகற்குறி வந்து தலைவன் தலைவியை சந்திக்கும் போது தோழி தலைவனைப் பார்த்து கூறுதல்

முதியவரின் நரைமுடி போன்ற வெண்மையான கடல் அலையானது இளம் மகளிர் வண்டல் மண்ணால் கட்டிய சிறிய வீட்டை கடல் அலை சிதைக்கும் தோழி தலைவனைப் பார்த்து நீ களவொழுக்கம் கொல்லாதே என்று எவ்வாறு கூறமுடியும் தலைவியின் பெற்றோர் தலைவியின் அணிகலன் உடன் ஈடாக நீ செல்லார் கீழாக ஆரவாரம் மிக்க உரை பரிசாக பெற்றிருந்தாலும் தலைவியின் பெற்றோர்கள் அந்த பரிசினை ஏற்கமாட்டார்

தோழி கூற்று

திணை பாலை

ஆசிரியர் ஆலம்பேரி சாத்தனார்

பொருள் பிரிவு கண்டு வருந்தி தலைவனுக்கு தோழி அவள் குறிப்பு அறிந்து கூறியது

கரடி விடியற்காலையில் உணவு தேட பாலைவனத்தை சுற்றி வரும் அங்கே இலுப்பை மரம் நல்ல கனியை வண்ண கரடி விரும்பி வருகிறது ஆனால் மரத்தின் கீழ் கரையான் கட்டிய புற்றின் மீது ஏறுவதற்கு பயந்து இருந்தது இதற்கு உவமையாக இருப்பினை காய்ச்சம் உலையில் ஊது துருத்தியை போல பெருமூச்சு விட்டு இருந்தது பின்னர் கரையான் புற்றை சிதைத்து அதில் இருக்கும் உணவை உண்டது இத்தகைய அச்சம் தரும் பாலை நிலத்தில் கண் திறக்க முடியாத அளவுக்கு கொடுமையான வெயில் அடிக்கும் கடம்ப மரத்தில் இலை உதிர்ந்து காணப்படும் அதன் மீது பருந்து ஏறி தனிமையாக இருந்தது தன் உணவுக்காக அங்கே வரும் பறவைகளை பாய்ந்து உண்ணும் அந்த காட்டின் வழியில் பொருள் தேடும் முயற்சியோடு தலைவன் செல்லும் போதே பகைவரை போரில் வெல்லக்கூடிய கடலன் என்னவன் விலங்கின் என்னும் பழமையான ஊரில் உள்ளான் அவனை தாண்டி செல்வது தலைவனுக்கு இயலாத ஒன்றாகும் அழகிய கண்களை உடைய தலைவி அழுவதை கண்டு நீ பிரிந்து செல்வது தவறு என்று தோழி கூறினாள்

அலகு-4

குறிஞ்சிப்பாட்டு

முன்னுரை

ஆரிய அரசன் பிரகத்தனுக்கு தமிழ் அறிவித்தல் பொருட்டு பாடியது குறிஞ்சிப்பாட்டு ஆகும் இது மலையும் மலை சார்ந்த இடமாகும் புணர்தலும் புணர்தல் நிமித்தமும் உரிப்பொருள் ஆகும்

பண்பாடு

மலர்கள் உலகப் பண்பாட்டு விளக்குவன எல்லா நாடுகளிலும் மனித இனம் பெரியவர்களை வரவேற்க மலர் கொத்து கொடுத்து வரவேற்கின்றனர் மலர்களில் மணம் பெறுவதைப் போன்று வாழ்க்கை பெறுவதை திருமணம்

என்று அழைத்தனர் பொன்னாலும் மணியாலும் குறை வந்தால் போக்கிக் கொள்ளலாம் ஆனால் ஒழுக்கத்தில் குறை வந்தால் போக்கிக் கொள்ள முடியாது என குறிஞ்சிப்பாட்டு உணர்த்துகிறது

கபிலர் பற்றிய கதைகள்

ஒளவையார் முதலிய ஏழு பேருடன் பிறந்தவர் கபிலர் என்பர்
ஆதி பகவனே இவர் தாய் தந்தை என ஒரு கதை கூறுவார்கள்
திருவிளையாடற் புராணம் பாண்டிய நாட்டில் திருவாதவூரில் பிறந்தவர் கபிலர்
என்றும் கதை உண்டு சோழமண்டல தேசத்தின் வழி அவர் சோழ நாட்டில்
பிறந்தவர் என்றும் கதை உண்டு சங்க கால கபிலர் அரசனாகிய வேல்பாரி யான்
மிக நெருங்கிய நண்பர் என்றும் கதை உண்டு பாரி இறந்தபின்னர் பாரி மகளிர்
இருவரை அழைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு திருமணம் செய்ய பல
சிற்றரசர்களை பார்த்தவர் என்றும் கதை
குறிஞ்சிப்பாட்டு 99 நாட் டு மலர் இடம்பெற்றுள்ளன

சிறப்பு

இப்பகுதியில் செவிலித்தாய் பங்கு அதிக இடம் பெற்றுள்ளன தோழி
தலைவனின் மனதிலுள்ள தோழி செவிலித் தாயிடம் கூறும் பகுதியாகும்
தோழி செவிலி தாயிடம் கூறுதல்
தாயே நீ வாழ்வாயாக நான் கூறுவதை விரும்பி கேட்பாயாக ஒளி பொருந்திய
நெற்றியையும் அழகிய கூந்தலையும் உடைய என் தோழியின் நோயை
போக்குவதற்காக நீ அல்பேர் கூறியதை கேட்டு வாயால் வாழ்த்தியும் கடவுளை
உன் மெய்யால் தொழுதும் பல மலர்களை தூவியும் இறைவனை வழிபட்டு
வந்தாய் சந்தனம் நறுமணப் பொருட்களையும் இறைவனுக்கு செலுத்தி காரணம்
அறியாமலும் இருக்கிறாய்

தோழியின் சொல் உண்மை

தலைவியின் நல்ல அழகு கெட்டு போகவும் கையிலுள்ள வளையல்களை
நழுவும் தனிமை அவளை துன்புறுத்துவதை கண்டு அவள் மனதில் மறைத்து
வைத்துள்ள நோய் கூறுமாறு அவளை நோக்கி சென்றேன்
தலைவி கூறல் அரிய செயல்
முத்தும் மணியும் பொன்னும் எத்துணை

முத்து மணியலும் பொண்ணலும் செய்த அணிகலன்களை
கெட்டுப்போனால் அதனை செய்த தொழில் வல்லவன் இடம் கொடுத்து சரி
செய்து கொள்ளலாம் ஒழுக்கத்தால் குறை வந்தால் அதனை எந்த பெரியார்களும்
நிலைநாட்ட முடியாது
தலைவியின் வருத்தம்
பெற்றோர்களின் விருப்பம் என் தந்தையின் கவலைகளை கடந்து தலைவனும்
நானும் களவு மனம் செய்து கொண்டோம் இதைப் பெற்றோருக்கு கூறினால் வழி
ஏதும் வராது எங்கள் பெற்றோர் இருவரும் மணம் புரிந்து வைப்பர் ஆனால்
தலைவி வருந்தி காணப்பட்டாள்
தோழியின் நிலை

பகைகொண்டு பெரிய வேந்தர்களுக்கு இடையில் சமாதானம் செய்துகொண்டு
இரு சான்றோர் போல செவிலித்தாய் க்கும் தலைவனுக்கும் சமாதானம் தோழி
வருத்தத்துடன் செயல்படுகிறார்
திணைப்புனத்தில் காவலுக்கு செல்லல்
நெல் கொள் நெடுவெதிர்க்கு அணைந்த யானை

மூங்கில் நெல் உயரத்தில் வளர்ந்து இருக்கும் அதனை தின்பதற்கு யானை தன்
துதிக்கையை நீட்டும்போது வலி ஏற்படும் முத்துக்களை உடைய தந்தத்தில் தன்
துதிக்கையை வைத்து இவ்வாறு தந்தத்தில் போட்ட துதிக்கையை போன்ற
வடிவத்தில் திணை கதிர் இருக்கும் கிளிகள் திணையை உண்ண வரும் பொழுது
நீங்கள் இருவரும் சூரியன் மறையும் வரை திணைக்கு காவல் காக்க சொன்னாய்
அவ்வாறு நாங்களும் செய்தோம்
கிளியை ஓட்டுதல்
கலகெழு மரமிசை சேனன் இழைத்த
ஆரவாரம் மிக்க மரத்தின் மேல் பரண் அமைக்கப் பட்டது அந்தப் பரணியில்
நாங்கள் கிளியை விரட்ட சூழல் தட்டை குளிரே கவன் போன்ற கருவிகளை
முறையாக நாங்கள் இருவரும் பயன்படுத்தியுள்ளோம் சூரியன் வெப்பம்
அதிகமாக காட்சியளித்தது

மழை பெய்தல்

விசம்பு ஆடு பறவை விழிபதி படர
விண்ணில் பறக்கும் பறவைகள் தன் கூட்டை நோக்கி வந்தனர் மேகம் கடல் நீரை
முகந்து காற்றின் மூலமாக இடி முழக்கத்தோடு மழை பொழிந்தது அங்கு
முருகனின் வேல் போன்று வடிவத்தில் மின்னல் மின்னியது

நீராடல்

அன்னல் நேடுங்கோட்டு இமிரு தெள்நீர்
தலைவன் உயர்ந்த மலையில் துகில் போன்று மென்மையான அருவியில்
நாங்கள் இருவரும் விளையாடினோம் குளிர்ச்சிபொருந்திய மலையில் எங்கள்
விருப்பம் போல பாடினோம்நீல மணி போன்ற எங்கள் முதுகில் கூந்தலை ஐந்து
வகையாக பிரித்து ஈரம் உலர்த்தினோம் எங்கள் இருவரும் கண்களில் சிவந்து
காணப்பட்டது

மலர்கள் கொய்தல்

வள் இதழ் ஒன்செங் காந்தள் ஆம்பல் அணிச்சம் வளமான இதழ்கள்
உடைய ஒளிபொருந்திய மலர்களை நாங்கள் பரித்தோம்
செங்காந்தள்
ஆம்பல்
அணிச்ச பூவும்
குறிஞ்சி மலரும்
வெட்சி பூவும்
செங்கொடு வேரி பூவும்
தேமாம் பூவும்

செம்மணி பூவும்
வில்வபூவும்
மாமரபூவும்
கூவிரப்பூவும் விடவபூவும்
வைகைபூவும்
பஞ்சைக் கோரையும்
பயினிபூவும்
வாணிபூவும்
யாச்சிலை பூவும்
மகிழம் பூவும்

தழையாடை அணிதல்

மழை பெய்து பாறைகளை கழுவியது அந்த பாறைகளில் 99வகையான மலர்களை குவிதோம், பின்னர் ஓசை தரும் பறவைகளையும் கிளிகளையும் தூரத்தினோம், தழியாடைகளை இடுப்பில் கட்டி கொண்டு, பல வடிவங்களை மாலைகளை உருவாக்கினோம், அந்த மாலைகள் எங்கள் முடியில் சூடிகொண்டோம்,

தலைவன் தோற்றம்

தலைவன் தலைவியின் எண்ணை பூசி இருந்தான் அவனது முடிகள் சுருண்டு வளர்ந்து இருந்தது அந்த தலையில் நறுமணம் வீசும் சாந்து பொடிகளை பூசி அந்த முடியில் ஈரத்தை தன் கையால் சிக்கு எடுத்தாள் தமிழ் போயம் நறுமணம் வீசியது அவன் பல வண்ணம் ஆனமலர்களை மாலைகலாக தொடுத்து அது முடியில் சூடி இருந்தால் அது பார்ப்போருக்கு அச்சத்தை தரும்

தலைவனின் மார்பு

பசுமையான காம்புகளை உடைய பிச்சி பூவாள் செய்த மாலையை தலையில் அணிந்திருந்தான் நெருப்புப் போன்று இருக்கும் அசோக மரத்தின் தளிரை காதில் அணிந்து அதே தோள்வரை தொங்கிய வலிமை பொருந்திய மார்பில் சந்தனத்தையும் தொன்றுதொட்டு வரும் மாலையும் மார்போடு அணிந்திருந்தான்

தலைவன் வருகை

செம்பொரிக்கு என்ற பிங்கு இறை தலைவன் கையில் காப்பு அணிந்திருந்தான் முன் கையில் வில்லை வைத்திருந்தான் உடலில் நன்கு வேலைப்பாடு சேலையை இறுக்கமாக கட்டி இருந்தாள் அவனது அழகிய காலில் பொன்னால் செய்த வீரகழல் அணிந்திருந்தான் அவன் நடக்கும்போது அவள் கழல் மேலும் கீழும் அசைந்தது

நாய்களை வளைத்து கொள்ளல்

பகைவரை அழிக்க நெருங்க முடியாது வலிமை உடைய இளைஞரை போன்ற தலைவன் இருந்தான் அவன் மூங்கில் கணுக்கால் போன்று பற்களையும்

கூர்மையான நகங்களையும் உடைய நாய்கள் கண்கள் மூடாமல் எங்கள் வளைத்துக் கொண்டது

தலைவன் பேசுதல்

நாங்கள் இருவரும் நடுக்கத்தோடு வேறு இடத்திற்கு செல்ல முயன்றோம் அங்கு காலை பார்ப்பதுபோல் பார்த்தாள் நாங்கள் அஞ்சு வரை கண்டான் அவன் எங்களிடம் மென்மையாகவும் இனிமையாகவும் பேசினாள் எங்களின் ஆக வகுத்த கூந்தலை புகழ்ந்தான் அழகிய வளையல்களையும் மென்மையான சேலையையும் ஒளிபொருந்திய கண்களை உடைய பெண்கள் நீங்கள் இடம் விட்டு தப்பிச் செல்ல நான் உதவி செய்கிறேன் என்று கூறினார்

தலைவன் நாய்களை அடக்குவது

தலைவன் எங்களிடம் பேசினாள் நாங்கள் இருவரும் பேசவில்லை இதற்கு தலைவன் ஏமாற்றம் அடைந்தான் பின்னர் எங்களைப் பார்த்து என்னிடம் நீங்கள் பேசினால் பழி எதும் வருமோ என்று கேட்டான் ஆண் வண்டு தன் பெட்டை வண்டோடு உள்ள மலரின் உணர்ச்சியோடு இருந்த பூகொம்பை உடைத்து களிரு போன்ற உள்ள கத்தி கொண்டு சென்றது

காணவர் செயல்

தினைதலாள் அவர்கள் குடிசை மான் கண்கள் உடைய பெண்கள் தயாரித்தனர் அதனை கணவருக்கு கொடுத்து மகிழ்ச்சியோடு இறங்கினர் யானை தினைபுணத்தை சிதைத்து அதற்கு வருந்திய பாம்புஅம்பை கொண்டயானையை விரட்டினர் தட்டையை கள்ளை கொண்டும் விசில் அடித்தும் பறவைகளை விலங்குகளை விரட்டினர்

யானையின் வருகை

கார் காலத்து மழையில் இதுபோன்று தனது துதிக்கையை நிலத்தில் வைத்து அதன் சீற்றம் அதன் கோபத்தோடு மரத்தின் முறித்துக்கொண்டு எமன்போல எங்களை நோக்கி எங்களை வெட்கதொடும் நடுக்கதொடும் நாங்கள்நெருங்கினான் தெய்வம் மயில் போல நடுங்கினான்

தலைவன் யானையை விரட்டல்

தலைவன் நீண்ட கோலை எடுத்து அதனை வில்லாக வளைத்து அதில் அம்பை வைத்து யானை மீது செலுத்தினான் அந்த அம்பு யானை முகத்தில் பட்டு குருதி வளைந்து அதனால் யானையின் அழகு குறைந்து காணப்பட்டது உடனே அந்த யானை புறமுதுகிட்டு ஓடியது

தலைவியைத் தோற்றம்

இந்த இடத்தில் முருகனுக்கு மகளிர் வெறியாட்டு நடந்தது இனிமையான கடம்பு மரத்தின் அடிப்பகுதியில் மாலையாக அணிதல் போன்று அவனை சுற்றி நாங்கள் கைகோர்த்து

தலைவன் மணப்பெண் என உறுதி கூறல்

தலைவன் தலைவியிடம் உன் அழகை உன் உறவினர்கள் எனக்கு தர நான் உன்னை திருமணம் செய்துகொள்வேன் நீ சிறிது காலம் கலக்கம்இல்லாமல்

பாதுகாப்போடு இருக்க வேண்டும் என்றும் நல்ல சொற்களை கூறி
வருத்தத்தையும் நீக்கினான் எங்களோடு சேர்ந்து நம் ஊரின் எல்லை வரை
வந்தான் எங்களை நீர் குடிக்கும் இடத்தில் விட்டு சென்றான்
தலைவனின் பண்பு
அந்த நாள் முதல் இரவில்தினமும் தலைவியை கான வருவான் தலைவன்
அவன் வரும்போது கவளர்களையும் நாய்களை குறைப்பதையும் நீ உறக்கும்
நீங்கி எழுவதும் நிலவு பகள் பொள் காட்சியலிப்பதையும் கண்டு மூங்கில்
போன்று இருக்கும்

முடிவு

தோழி செவிலி தாயை பார்த்து தாயே நீ தினை புணம் காவலுக்கு
அனுப்பியது உன் குற்றம் இல்லை நான் அவர்களுடன் அங்கு தலைவனோடு
தலைவி இணைந்து அவள்குற்றம் இல்லை நான் அவர்களுடன் அங்கு நடந்த
நிகழ்ச்சியை உன்னிடம் கூறுவது என் குற்றம் ஆகாது ஆனால் தலைவன்
அருவிகளில் விழும் நாட்டிற்கு தீமை செய்யாதவன் எனவே அவன் குற்றம்
அங்கு இல்லை இது இயற்கை தந்த நிகழ்ச்சியை என்று தோழி செவிலித்தாயிடம்
அறதொடு நின்றாள்

அலகு - 5

முல்லைக்கலி

கலித்தொகை 101

கார் மழை பொழிந்து ஈரம் பட்டிருக்கும் நிலத்தில் முன்பு காய்ந்திருந்த புதர்களில் அரும்பு விட்டுப் பூத்த பிடவம், கள்ளாண்டு கிடப்பவன் போல நிலத்தைத் தடவிக் கொண்டு துடுப்புப் போன்ற இதழ் கொண்டதாய் முறுக்கிக்கொண்டு பூத்திருக்கும் கோடல், மணி நிறத்தில் பூத்திருக்கும் காயா, மற்றும் சில வகைப் பூக்களையும் கண்ணியாகக் கட்டித் தலையில் அணிந்துகொண்டு மைந்தர் புகுந்தனர்.

மைந்தர்களை மாறு கொண்டு தாக்கித் தம் வலிமையை நிலைநாட்டக்கூடிய காளையின் சிவபெருமானின் கணிச்சிப் படை போல் கொம்பு சீவப்பட்டு நிறுத்தப்பட்டிருக்கும் தொழுவத்தில் சேர்ந்தாற் போலப் புகுந்தனர். அந்த இடத்தில் முழக்கமா, இடியா என்னும்படி பறைகள் முழங்கின. அது வழக்கத்துக்கு மாறாகப் போர்க்களம் போலக் காணப்பட்டது. காளையகளை வளர்த்த மகளிர் (நல்லவர்) மணக்கும் பொடித் துகள்களையும், மணக்கும் புகைகளையும் ஏந்திக்கொண்டு அணிவகுத்து நின்றனர்.

கன்னித் தெய்வம் இருக்கும் நீர்த் துறையையும், சிவன் தவமிருக்கும் ஆல மரத்தையும், திருமாலுக்கு உரிய மரா மரத்தையும் போற்றி வணங்கிய பின்னர் மைந்தர் தொழுவத்துக்குள் புகுந்தனர். மேலே சுற்றும் நூல்கண்டு நிறத்தில் உடம்பும் சிறிய சிவந்த கண்ணும் கொண்ட காளை ஒன்று தன்னை நோக்கி அஞ்சாமல் பாய்ந்த **பொதுவனை** (இடையனை) சாகும் அளவுக்குக் குத்தித் தன் கொம்பில் வைத்துக்கொண்டு சுழற்றுவதைப் பாருங்கள்.

அழகிய சீரான நடையழகி திரௌபதியின் கூந்தலைப் பிடித்து இழுத்த துச்சாதனனின் நெஞ்சைப் பிளப்பேன் என்று பகைவர்களுக்கு இடையே வஞ்சினம் கூறியவன் செயல்போல் அது உள்ளது. கதிரவன் தோன்றுவது போன்ற நெற்றிச் சுழி கொண்ட காரிக் காளை விடரிப்பூ அணிந்துகொண்டு வந்த பொதுவனைச் சாய்த்து அவன் குடல் சரியும்படி அவனைக் குலைப்பதைப் பாருங்கள்.

படரும் அந்தி நிறம் கொண்ட சிவபெருமானாகிய பச்சைக் கண் கொண்ட கடவுள் தன்னை இடரிய எருமைப் கடாவின் நெஞ்சைப் பிளந்து தன் கூளிப் பேய்களுக்கு உணவாகத் தருபவன் போல் இது காணப்படுகிறது. காதோரம் வெள்ளை நிற மின்னலும், பொறி போன்ற வெள்ளை நிறமும் கொண்ட காளை தன் சினத்துக்கு அஞ்சாமல் தன் மீது பாய்ந்த பொதுவனைத் தாக்கி கூர்மையான தன் கொம்பால் அவனைச் சின்னாப்பின்னம் செய்வதைப் பாருங்கள்.

இருள் எனவும் எனவும் எண்ணாமல் இரவு வேளையில் வந்து தன் தடையை மீறித் தன் தந்தையைக் கொன்றவனின் தோளைத் திருகி எறிந்தவன் போல இந்ததக் காளை செய்கிறது. என்றல்லாம் சொல்லும்படி ஏறு தழுவுதல் நடைபெற்றது. தன் கழுத்தில் மாலை அணிவிக்கக் கூடிய கணவனை மகளிர் தேர்ந்தெடுப்பதற்காக இந்த ஏறு தழுவல் நடைபெற்றது. இதனை அறிவிக்க முதல் நாள் மாலையில் ஆயர் குழல் ஊதினர்.

ஆண்யானையைக் காட்டிலும் அஞ்சாக் கண் கொண்ட இந்தக் காளையை விடாமல் நீ பற்றிச் சென்றால், இந்த ஆயமகள் உனக்குத் தன் படுக்கையை விரிப்பாள். - ஒருத்தி சொல்கிறாள். பகல் போல் ஒளி வீசும் கண்ணியைத் தன் குழலில் சூடியும், கையில் கோல் வைத்துக்கொண்டும் கொல்லும் காளையைப் போராடி வென்றவனுக்கு என் கூந்தலை மெத்தையாக்கித் தருவேன். - ஒருத்தி சொல்கிறாள்.

"காளையைப் பிடிப்பதில் எனக்கு ஒப்பானவர் யாரும் இல்லை" என்று சொல்லிக்கொண்டு நம் பசுக் கூட்டத்தில் புகுந்து தன் செயல் திறத்தை வெளிப்படுத்தும் பொதுவனுக்கு நான் உறவுக்காரி ஆகாமல் போகமாட்டேன். அவனைக் காண்பதற்கு உதவியாகத்தான் என் காளையுடன் என் கண்ணையும் வளர்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். - ஒருத்தி சொல்கிறாள்.

இப்படி நடந்த காளைப் போரில் காளைகளும் வருந்தின. ஆயர்களும் புண் பட்டனர். மணக்கும் கூந்தலுடன் பொதுவர் மகளிர் எல்லாரும் முல்லை பூத்த காட்டுப் பூங்காவுக்கு வந்தனர். பொதுவர் குல ஆண்களோடு புணரக் குறி காட்டினர்.

கலித்தொகை 102

விரிந்த வானம் மழை பொழிந்திருக்கிறது. குளுமையுடன் மணக்கும் பிடவம், கொடி படர்ந்து தவழும் தளவம், வண்ணம் காட்டும் தோன்றி, கொத்துக் கொத்தாக விளங்கும் கொன்றை ஆகியவை போன்ற பல மலர்களால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையாகவும், அணிகலன்களாகவும் தைத்துப் தைத்து அணிந்துகொண்டு மகிழ்ச்சியுடன் திளைத்து விளையாடும் ஆயத்து மகளிருள் என் உயிரில் தன் உடம்போடு புகுந்திருக்கும் இவள் யார்? ஓ இவளா? போரிடும் காளையைக் கைப்பற்றுபவரை அல்லாதவரைத் தன் திருமகள் போன்ற மாமை நிற உடம்பால் தீண்டமாட்டாள் என்று எல்லாருக்கும் தெரியும்படிப் பறை மீண்டும் மீண்டும் சாற்றப்பட்டும், எப்போதும் சொல்லப்பட்டும் வளர்ந்துவருபவள்.

எலாருக்கும் சொல்லுங்கள். இசை முழங்கட்டும். பறை அறைந்தும் சொல்லுங்கள். "இவளுக்குத் திருமண விழா" என்று சொல்லுங்கள். திருமணத்திற்காக ஏறு தழுவும் விழா நடைபெற்றது. பார்க்குமிடமெல்லாம் விழாக் கோலத்துடன் மகளிர் கண் பூத்துப் பார்த்துகொண்டிருந்தனர். காளையின் மேல் பாய்ந்து பிடிப்பதற்காக, காளை மேல் பாய்வோர் பலர் ஆரவாரத்துடன் காளைக்கு எதிர் எதிர் சென்றனர். கொல்லும் வில்லைப் போல வளைந்து காளைகள் சினத்துடன் மேல் எழுந்து ஓடிப் பாய்ந்தன. காளைகளால் மண்ணின் துகள் எழுந்தது. பொதுவர் தம் மார்பினை முன்னிறுத்திப் பாய்ந்தனர். காளையின் கொம்புகள் முட்டுவதற்காகக் கவிழ்ந்தன. அது கண்டு பலர் கலங்கினர்.

அவர்களுள் ஒருவன் மலரும் மகிழ்வுடன் மணிப்பூண் அணிந்த தன் தோள்களால் காளையின் இமிலை வளைத்துப் பிடித்துக்கொண்டு தோன்றினான். காளையை வருத்தினான். அப்போது அந்தக் காளை படும் துன்பத்தைக் கண்ட மகளிர்

இவனுக்கு பகை ஆவரோ? இந்தப் பழக்கம் கொண்ட ஆயர் மடையர். நேற்று நடந்த போரில் ஒரு காளை ஒரு பொதுவனைக் கொன்றது. இது தெரிந்திருந்தும் இன்றும் அந்தக் காளையைத் தழுவிப் போரிட்டு வெல்லும்படி எறுகோள் விழா எனப் பறை சாற்றிக் காளையை விட்டிருக்கின்றனர்.

எது எப்படி இருந்தாலும் இன்று ஒரு பொதுவன் (இடையன்) காளையை அடக்கிவிட்டான். அதனால் திருமண விழாவுக்கான தண்ணுமை முரசு முழங்கிற்று. அந்த முழக்கத்துடன் எல்லாரும் சேர்ந்து குரவை ஆடினர். காளையை வளர்த்தவள் அடக்கிய பொதுவனைப் பார்த்துப் புன்னகை பூத்தாள். அவளது தோளையும் அவனையும் அந்தச் சிறுகுடி மக்கள் பாராட்டிப் பேசினர். எங்கும் மகிழ்ச்சி

கலித்தொகை 103

மலையிலும், காட்டிலும் மணம் பரப்பும் கொன்றை, காயா, வெட்சி, பிடவு, தளவு, குல்லை, கோடல், பாங்கர் முதலான பூக்களைப் பொதுவர் (இடையர்) கண்ணியாகக் கட்டித் தலையில் சூடிக்கொண்டனர். பலவ்வகை ஆனிரைகளை மேய்க்கும் பொதுவர் சினம் கொண்ட காளைகளைப் பிடிப்பதைக் காண்பதற்காக மகளிர் திரண்டு வந்தனர். அவர்கள் முல்லைப் பூ, முல்லை மொட்டு, முல்லை அரும்பு போன்ற பற்களை அடுக்கி வைத்தது போன்ற பற்களைக் காட்டிச் சிரித்துக்கொண்டு, கண்கள் பெருமழை பொழிவது போலப் பார்த்துக்கொண்டும், வாயிலிருந்து வரும் சொற்கள் மடப்பத் தன்மையை உதிர்ப்பன போலப் பேசிக்கொண்டும் குழை அணிந்த காதினராக அந்த நல்லவர் திரண்டனர்.

நல்லவர் திரண்டதும் ஏறு தழுவும் போர் நடைபெற்றது. நீல நிற மலை மேல் வெண்ணிற அருவி இறங்குவது போல் கால் மட்டும் வெள்ளையாக இருக்கும் ஒரு காளை

அந்தி வானத்தில் மீன் பூத்திருப்பது போல உடம்பில் புள்ளிகளை உடைய ஒரு வெள்ளைக் காளை .கொலைத்தொழில் புரியும் சிவபெருமான் பிறைநிலாவைச் சூடியிருப்பது போல வளைந்த கொம்புடன் அழகுறத் தோன்றும் செவலைக் காளை (சிவப்புக் காளை)

இப்படிப் பல காளையகள் ஏறு தழுவும் "தொழுஉ"வில் நிறுத்தப்பட்டன. போரிடும் வலிமை மிக்க சிங்கம், குதிரை, யானை, முதலை முதலானவை தண்ணீர் நிற்கும் பாறைப் பிளவில் திரண்டிருப்பது போல நிறுத்தப்பட்டிருந்தன. அந்தத் தொழுவம் மழை மேகங்கள் தவழும் மலை போல் காணப்பட்டது.

அந்தத் தொழுவத்துக்குள் காளையை அடக்கும் பொதுவர் சுழன்று சுழன்று பாய்ந்தனர். அவர்களை அந்தக் காளையகள் தெரிந்து தெரிந்து குத்தின. அவற்றின் கொம்புகளில் சுற்றப்பட்டிருந்த மாலைகளைப் பொதுவர் அறுத்தனர். சூலம் ஏந்திய சிவபெருமான் சூடியிருக்கும் பிறைநிலாவில் மாலை இருப்பது போல ஒரு காளையகன் கொம்புகளில் பொதுவன் ஒருவனின் குடலைச் சுற்றிக்கொண்டு சுழன்றது. பட்டம் விட்டு விளையாடுபவர் ஒருவர் விடும் பட்டத்தின் நூலை மற்றொருவர் தன் பட்ட நூலால் அறுப்பர்.

அது போல ஒரு காட்சி. ஒரு காளையகன் ஒருவனைக் குத்தி அவன் குடரைக் கொம்புகளில் சுற்றிக்கொண்டது. அந்தக் குடரை அவன் திரும்பப் பெறப் போராடினான். அது பட்டத்து நூலை அறுப்பது போல இருந்தது. தோழி, இதனைப் பார். இவன் ஒருவன் மாடு மேய்க்கும் இடையன் போலத் தென்படுகிறான். காளையின் பிடரியில் தத்தி ஏறிவிட்டான். போராடுகிறான். திரும்பி வரத் தெரியவில்லை.

தோழி, இதனைப் பார். இவன் ஒருவன் பசுக்களை மேய்க்கும் இடையன் போல் தென்படுகிறான். மறைநிறக் காளையின் மேல் இருந்துகொண்டு ஆற்றுத் துறையில் அம்பிப் படகில் செல்பவன் போலக் காணப்படுகிறான். தோழி, இதனைப் பார். காரிக் காளையகன் ஒன்று சினம் கொண்டு காற்றுப் போல வந்தது. அதனை அவன் ஊற்றுநீரைத் தடுப்பவன் போலத் தடுத்து அடக்கிவிட்டான். அதன் மேல் ஏறி அந்தப் பொதுவன் சவாரி வருகிறான். இவனது தகைமையைப் பார். உயிர் வாங்கும் எமன் எருமைக்கடாவின் மேல் வருவது போலக் காடப்படுகிறான். பார்ப்பதற்கே அச்சமாக இருக்கிறது. தோழி, இது ஒன்றைப் பார். இவன் ஒருவன் ஆடு மேய்க்கும் புல்லினத்து ஆயன் போல் தென்படுகிறான். புள்ளி உள்ள வெள்ளைக் காளையகன் மேல் நிலா மறு தோன்றுவது போல வெள்ளைக் காளையின் மேல் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறான்.

ஓய்வில்லாத வேகத்தோடு உருத்துப் பார்த்துக்கொண்டு சிவந்த காதியை உடைய காளையகன் ஒன்று தன் மேல் பாய வருவது கண்டு காயாம்பூ சூடிய பொதுவன் ஒருவன் ஓடும்படி விரட்டுகிறான். பகைவர் "கூந்தல்" என்னும் குதிரையைத் தன்னைக் கொல்ல அனுப்பியபோது மாயோன் அந்தக் குதிரையின் வாயைப் பிளந்து இப்படித்தான் ஒட்டினானோ என்று எண்ணும்படிச் செயல்படுகிறான்.

இப்படிப் புலிக்கூட்டம் யானைக்கூட்டத்தோடு போராடுவது போல மாறி மாறித் தாக்கி ஏறு தழுவதல் நடைபெற்று முடிந்தது. பொதுவர் தம் காளையகளைத் தொழுவத்திற்குக் கொண்டு சென்று விட்டுவிட்டனர். மயில் பிடரி போல் பன்னிற மணிமாலை அணிந்த மகளிர் பயிலும் மலரிதழ் போன்ற கண்களுடன் வர அவர்களுடன் மைந்தரும் சேர்ந்துகொண்டு உடல் திணவோடு ஆனிரைச் சாணம் மண்டிய ஊர் மன்றத்தில் ஒருவரை ஒருவர் தழுவிக்கொண்டு "தழுஉ" ஆட்டம் ஆடித் திளைத்தனர்.

கொல்லும் காளையின் கொம்புக்கு அஞ்சுபவனை ஆயர் குலப் பெண் இந்தப் பிறவியில் மட்டுமன்று; அடுத்த பிறவியிலும் அணைக்க மாட்டாள். கொல்லும் காளையை அஞ்சாமல் பிடித்து ஆள்பவர் அல்லாதவரை வன்னெஞ்சம் கொண்ட ஆயர் குலப் பெண் தழுவ மாட்டாள். தழுவ நேர்ந்தால் நைவர். உயிர் துறந்து மாய்வர். அறியாக் காற்றில் ஓடும் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு காளையின் கூர்மையான கொம்புக்கு அஞ்சுபவர் ஆயர் குலமகளின் தோளை அணைப்பது எளிதோ?

தம்மை விரும்புவவர் கொல்லும் காளையின் கொம்புகளுக்கு இடையில் பாய்ந்து அடக்குவாராயின், எம் ஆயர் இனத்து மகளிர் தம்மை மணந்து தம் முலையைத் தழுவ எந்த விலையும் வாங்குவதில்லை.

இப்படி நடைபெறும் ஏறு தழுவல் போரை மரபாகக் கொண்டவர்கள் நாம். இதனை நாம் பாடிக்கொண்டு குரவை தழுவி ஆடுவோம். பாடும்போது தேயாத விழுமிய புகழை உடைய தெய்வத்தைப் போற்றுவோம். கடலால் சூழப்பட்டிருக்கும் இந்த நிலவுலகினை உரிமை பூண்டு ஆண்டுவரும் எம் அரசன் வாழ்க என்னும், மலர்ந்துகொண்டே இருக்கும் இந்த உலகம் வாழ்க என்றும் போற்றிக்கொண்டு குரவை தழுவி ஆடுவோம்.

ஆயர் ஏறு தழுவி நின்றமையைத் தோழி தலைவிக்குத் தனித்தனியே காட்டி, பின்னர், அவர் ஏறு தழுவிவிட்டுக் குரவை ஆடுகின்றமையும் கூறி, 'ஆண்டு யாமும் சென்று, நினைனை ஏறு தழுவிக்கோடற்கு நிற்கின்ற தலைவன் கேட்டு, ஏறு தழுவிக்கொள்ளுமாறு, நமக்குச் சுற்றத்தார் கூறிக் கிடக்கின்ற முறைமையைப் பாட்டிலே தோன்றப் பாடி, குரவை ஆடி, "வழுதி வாழ்க!" என்று தெய்வம் பராவுதும்' நீயும் அங்ஙனம் பாடுதற்குப் போதுவாயாக!' எனக் கூறியது

கலித்தொகை 104

ஆயர் தென்னவனாகிய பாண்டியன் குலத்தோடு சேர்ந்து தோன்றியவர்.
அலை பொங்கிய கடல் பாய்ந்தது வந்து தன் மண்ணைக் கொண்டது என்று சற்றும்
இரக்கம் காட்டாமல் புலிச் சின்னம் கொண்ட சோழனையும், வில் சின்னம் கொண்ட
சேரனையும் வென்று அவர்களின் நாட்டில் தன் கெண்டை மீன் சின்னத்தைப்
பொறித்து நாட்டை விரிவாக்கிக்கொண்ட தென்னவன் குடி தோன்றியபோதே
தோன்றிய தொன்மையான குடி ஆயர் குடி.

பனை மரக் கொடி உடையவன் பலராமன். அரில்வன் பால் போல் வெள்ளை நிறம் கொண்டவன். அவனைப் போன்ற குற்றமற்ற வெள்ளை நிறம் கொண்ட காளை.

போரில் மெம்பட்டு வெற்றிபெறும் பொன்னாலான சக்கரத்தை உடையவனும், திருமகளைத் தன் மார்பில் கொண்டவனும்மான திருமல் போல் கருநிறம் கொண்ட காரிக்காளை

ஒளி மிகுந்து தாமும் சடை கொண்டு விருப்பம் தரும் பிறையை நெற்றிநில் கொண்டு விளங்கும் முக்கண் சிவபெருமான் போல அழல் நிறம் கொண்ட குரால் காளை

மா மரமாக நின்ற சூரனைப் பெரிய கடலே கலங்கும்படி வேலால் வென்ற முருகனின் நிறம் போலச் சிவப்பு நிறம் கொண்ட செவலைக் காளை

அரிய வகையில் போர் புரியும் பண்பு கொண்ட அவற்றையும், பிறவற்றையும் மேகக் கூட்டம் போலக் குவித்து ஏறு தழுவும் தொழுவத்துக்குள் சுழன்று சுழன்று வருமாறு புகுத்தினர்.

அதன் பின், அந்தக் காளைகளைப் பற்றிய செய்தியைப் பறையறைந்து தெரிவித்தனர், - வெள்ளைக் காளையை அடக்கியவன் முள் போல் பல்லழகு கொண்ட இவளைப் பெறலாம்.

காரிக் காளையின் சினத்துக்கு அஞ்சாமல் போரிட்டு வெல்பவன் இந்த ஒளி மிக்கவளின் வாரி முடித்த கூந்தலில் உறங்கலாம். இந்தச் செங்கண் காளையைக் கொள்பவன் மானைப்போல் மருண்டு நோக்கும் இவளைப் பெறலாம்.

மிகுந்த வலிமை கொண்ட இந்தச் சிவப்புக் காளையின் சினத்தை அடக்குபவன் மூங்கிலில் போன்ற தோள் கொண்ட இவளது தோளில் துயில் கொள்ளலாம். இப்படிப் பறையறைந்து சொல்லி மகளிரை ஆயர் முறை முறையாக நிறுத்தினர். மீன்களுக்கு இடையில் தோன்றும் நிலாவைப் போல அணி அணியாக நிறுத்தினர். அதன் பின்னர் பறை முழங்கியது. பலரும் ஆரவாரம் செய்தனர். மைந்தர் பிடிப்பதற்காகக் காளைகள் மணப்புகை முகத்தில் காட்டப்பட்டன. பின்னர் அவிழ்த்து விடப்பட்டன. அந்தக் காளைகளின் மேல் மைந்தர் மாறுபட்டுப் பாய்ந்தனர். வேல் போன்ற கொம்புகளால் அது குத்துவதைப் பொருட்படுத்தாமல் பாய்ந்தனர். ஒருவன் வெள்ளைக்காளையின் பிடரி மேல் பாய்ந்தான். அப்போது இளங் காரிக்காளை ஒன்று அவனைக் குத்தியது. இது பால் போன்ற நிலாவைக் கெளவச் செல்லும் பாம்பினை விடுவிக்கும் நீல நிறக் கண்ணன் செயல் போல அது இருந்தது. பலர் விலகி ஒதுங்குகையில் ஒரு காளை ஒருவனைக் குத்தித் தன் கொம்பால் அவனது குடர் சரியும்படி இடறியது. இது

மணப்புக்கை எழுப்பும்போது வெகுண்டு ஓடும் கொல்யானை போல் அந்தக் காளை காணப்பட்டது.

காளையைப் பிடிக்கும்போது பிடி நழுவி விழுந்தவனை ஒரு காளை தாக்காமல் விட்டுவிட்டு ஒதுங்கிச் சென்றது. இது வாள் இல்லாமல் நிற்கும் ஒருவனை வீரம் மிக்க மீளி ஒருவன் "இவன் போரிடுவதற்குத் தக்கவன் அல்லன்" என விலக்கிவிட்டுச் செல்வது போல் இருந்தது.

இசை முழக்கத்துடன் காளைமேல் பாய்ந்தும், பாய்ந்த காளையால் குத்துப் பட்டும், காளையின் கொம்புகளுக்கு இடையில் நுழைந்தும் மைந்தர் போராடினர். இந்தப் போர் ஐந்து பேராகிய பாண்டவர் நூறு பேர் தூரியாதனன் ஆதியரோடு போராடிய போர்க்களம் போல இருந்தது. ஏறு தழுவல் போருக்குப் பின்னர் காளைகள் மேய்சல் தரைக்கு விடப்பட்டன. அழகியரும், மைந்தரும் ஊர் மன்றத்தில் ஒருவரை ஒருவர் தழுவிய வண்ணம் தழுஉக் கூத்து ஆடினர். தோழி, வருக, போராடிய காளையை எதிர்த்துத் தாங்கிக்கொண்ட பொதுவனின் பார்பினைப் பாராட்டிப் பாடிக்கொண்டு நாம் தழு ஆடலாம். நெற்றிச் சுழி கொண்ட சிவலைக் காளையின் வலிமையை அழித்தவனின் மார்பை நான் அணைக்காமல் விடமாட்டேன். ஊரார் பழி தூற்றுவது பற்றி ஆயர் குடிப் பெண்ணுக்குக் கவலை இல்லை.

தோழி, நாம் ஒன்று கூடி ஆடும் குரவையில் அவன் என்னைக் கொல்பவன் போலப் பார்த்தான். "சினம் கொண்ட காளையை நான் தானே அடக்கினேன்" எனச் சொல்லிக் காட்டுவது போன்ற அவன் செருக்கு தக்கதுதான். அவன் ஆயர் குல மகன் அன்றோ? பிடிக்க முடியாத கொலைத்தொழில் மிக்க காளையின் சினத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் பாய்ந்து அடக்கியவனையே நான் மணக்க விரும்பினேன். ஊரார் தூற்றினர். அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் என் பெற்றோர் அவனுக்ககே என்னைத் திருமணம் செய்துவைத்தனர்.

என்றல்லாம் நாம் பாடுவோம். தொன்மையான கதிரொளி வீசும் திருமாலின் சக்கரத்தைப் போற்றிக்கொண்டு குரவை ஆடுவோம். மூழங்கும் முரசும் கொண்ட தென்னவன் (பாண்டியன்) வாய்மை தவறாத ஒருமொழிக் கொள்கையுடன் உலகினை ஆளவேண்டும் எனப் போற்றிக்கொண்டு குரவை ஆடுவோம்.

'நாடக வழக்கினும்' என்னும் சூத்திரத்து, 'பாடலுள் அமையாத' என்றதனால், ஏறு தழுவியவாற்றைத் தோழி தலைவிக்கு காட்டிக் கூறி, 'இக் குரவையுள் அவனைப் பாடுகம் வா' என்றாட்கு, அவள் உடம்பாட்டினுள், தான் அலர் அச்சம் நீங்கினமையும், அவன் தன்னை வருத்தினமையும், கூறிப் பாடிப், பின்னர், தோழி, 'நமர் அவற்கு நின்னைக் கொடை நேர்ந்தார்' எனக் கூறியது .

கலித்தொகை 105

பாண்டியர் குடி வழியில் தோன்றியவர் ஆயர். பாண்டியர் அரசு அரசர்கள் அழியும்படிச் செய்து ஆண்டவர்கள். முரசு முழங்கும் முதுகுடி அரசர்கள். முரண் மிகு செல்வர் எனப் போற்றப்படுபவர். அவர்களின் தொல்குடிக்கு உரியது கடலில் தோன்றி கடல் நிலத்தில் வளரும் முத்து. "பாண்டியர் தீது இல்லாமல் சிறப்புடன் வாழவேண்டும் என்று உவகைப் பெருக்கில் ஒன்று கூடி வாழ்த்துபவர் ஆயர். அழிவின்றி வாழும் குடி ஆயர் குடி. ஆயர் குற்றமற்ற உள்ளத்தோடு ஒன்று திரண்டனர். கூர்மையான முள்-சக்கரம் ஒரு கையிலும், சங்கு ஒரு கையிலும் கொண்டவன் திருமால். அவன் சங்கு போல் நிறம் கொண்டது ஒரு காளை.

ஒரு பக்கக் காதில் மட்டும் குழை அணிந்தவன் அம்மையப்பன். அவனது எரி நிறம் போலச் சிவந்த மறுவினைக் கொண்டது ஒரு வெள்ளைக் காளை. கணிச்சிப் படை கொண்ட சிவபெருமானின் கழுத்தில் தேங்கிய நஞ்சு போல் தன் திமிலில் மட்டும் குரால் (நீலம்) நிறம் கொண்டது ஒரு காளை.

வச்சிரப் படை கொண்ட இந்திரன் உடம்பில் ஆயிரம் கண்கள் இருப்பது போல உடம்பில் புள்ளிகளைக் கொண்டது ஒரு காளை. வேல் வீசுவதில் வல்ல முருகன் அணிந்திருக்கும் வெண்ணிற ஆடை போல் காலில் வெண்ணிறம் கொண்டது ஒரு காளை.

வேல் வீசுவதில் வல்ல முருகன் அணிந்திருக்கும் வெண்ணிற ஆடை போல் காலில் வெண்ணிறம் கொண்டது ஒரு காளை. எமனைப் போல வலிமை கொண்டவை பிற காளைகள். சிங்கமும், கணிச்சிப் படையும், காலத் தெய்வமும், கூற்றுவனும் தொடர்வது போன்ற காளைகளுடன் போரிட ஆயர் தொழுவத்துக்குள் புகுந்தனர்.

அப்போது இடி முழக்கம் போலப் பறைகள் ஒலித்தன. மேனியிலிருந்து கமழும் மணப்புகையுடன் வெண்மேகம் போல மகளிர் அணி நின்றது. பொதுவர் தொழுவத்துக்குள்ளே பாழ்ந்தனர்.

சிலர் காளைகளின் கொம்பைப் பிடித்தனர். சிலர் காளையைத் தன் மார்பில் தழுவிக்கொண்டனர். சிலர் கழுத்தில் தாவினர். சிலர் அதன் கொட்டேறியைப் பிடித்து அடக்க முயன்றனர். சிலர் காளையின் தோளில் தொங்கினர். இப்படியெல்லாம் அடக்க முயன்றவர்களைக் காளை தன் கொம்புகளால் குத்தித் தடுத்து நிறுத்தியது.

பிடிக்க முயல்பவர்களைத் தன் கொம்புகளால் குத்தி அவர்கள் தன்னைப் பிடிக்க முடியாதபடிக் காளை தடுக்கும் காளையைப் பார். குறைநாள் இருக்கும்போதே உயிரை கொண்டு செல்ல வந்திருக்கும் எமன் போல அவை பாய்ந்தன.

பெருமிதம் காட்டியவர் சாயும்படி சிவலைக்காரிக் காளை குத்திக்கொண்டு ஆடுவதைப் பார். பூ மலரும் பதம் பார்த்து தும்பி வண்டு அதனை மொய்ப்பது போல் அந்தச் செங்காரிக் காளையின் செயல்பாடு இருக்கிறது.

பெருமிதம் காட்டியவர் சாயும்படி சிவலைக்காரிக் காளை குத்திக்கொண்டு ஆடுவதைப் பார். பூ மலரும் பதம் பார்த்து தும்பி வண்டு அதனை மொய்ப்பது போல் அந்தச் செங்காரிக் காளையின் செயல்பாடு இருக்கிறது. காளையையும் பொதுவரும் தொழுவத்துக்குள் மோதிக்கொண்டனர். அது இரு பெரு வேந்தர்கள் நோதிக்கொள்ளும் போர்க்களம் போலக் காணப்பட்டது.

தன் காளையை அதன் கொட்டேறியைப் பிடித்து அடக்கிய பொதுவனை ஆயர் குலப் பெண் கண் கொட்டாமல் பார்த்துக்கொண்டேயிருந்தாள்.

நல்லவளே! உன் விரிந்த கூந்தலில் முல்லைப் பூ மணப்பதைப் பார்த்து உன் பெற்றோர் உன்னைச் சினத்துடன் பார்க்கின்றனர். பொதுவனைச் சினந்து பாயும் கொல்லேறு போல் ஏன் பார்க்கின்றனர்.

நல்லவளே! உன் விரிந்த கூந்தலில் முல்லைப் பூ மணப்பதைப் பார்த்து உன் பெற்றோர் உன்னைச் சினத்துடன் பார்க்கின்றனர். பொதுவனைச் சினந்து பாயும் கொல்லேறு போல் ஏன் பார்க்கின்றனர்.

அழகிய முகம் கொண்டவளே! என் தாய் என்னை அடித்தாள் என்று ஊரார் என்னைப் பொதுவனோடு சேர்த்துக் கதை கட்டிவிட்டனர்.

ஒள்ளிழை பூண்டவளே! புகர்க்காளை ஆயனுக்கு இன்று என்னைப் கொடுக்க ஒப்புக்கொண்டுள்ளனர். நானோ அவன் செங்காளையை அடக்கியபோதே என் ந்நெஞ்சை அவனிடம் பறிகொடுத்துவிட்டேன்.

இப்படிக் காளைப்போரைச் சொல்லிக்கொண்டு பாம்பணை மேல் பள்ளி கொண்டிருக்கும் சக்கரத்தானைப் போற்றுவோம். நாடுகள் பலவற்றைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு தென்னாட்டை ஆளும் பொதியமலைத் தலைவன் அருவிகள் பாயும் இமயமலை வரையில் வென்று புகழுடன் விளங்க உதவ வேண்டும் என்று திருமாலைப் போற்றிப் பரவுவோம்.

ஏறு தழுவியவாற்றைத் தோழி தலைவிக்குக் காட்டிக் கூறி, அவள் ஏறு தழுவிய தலைவனை விருப்பொடு நோக்கியவாற்றைத் தன்னுள்ளே கூறி, முன்னர்க் களவின்கண் தமர் கோபித்ததனையும் அயலார் பொறாதிருந்த தன்மையினையும் தலைவிக்குக் கூற, அவளும், 'அவர் அலர் கூறியது நன்று' என்று கூறி, 'அன்றே என் நெஞ்சு கலந்து விட்டது; இனி அவர் கொடுப்பதாகக் கூறிய நாளில் செய்வது என்?' என மகிழ்ந்துகூற, அது கேட்ட தோழி, 'யாம் அங்ஙனம் கூடி இனிது இருக்குமாறு காக்கின்ற பாண்டியன் நீடு வாழுமாறு தெய்வத்தைப் பரவுகம் வா' எனக் கூறியது.

கலித்தொகை 106

கழு, தீக்கடைக் கோல் இரண்டையும் தோல் பையில் வைத்துக்கொண்டு, இசை முழக்கும் மண்டைக் கருவியைத் தோளில் உரிக்கயிற்றுடன் மாட்டித் தூக்கிக்கொண்டு, குழலில் பண்ணிசை பாடிக்கொண்டு, தம் குழுவினர் பேசும் கொச்சை மொழி பேசிக்கொண்டு, பொதுவர் பசுக்களை மழையில் நனைந்திருக்கும் அகன்ற நிலத்துக்குப் ஓட்டிச் சென்றனர்.

அவ்வழியில் சில காளைகளும் சென்றன. அவை காலால் புழுதியைக் கிளப்பின. கொம்பால் மண்ணைக் குத்தின. கத்தி எதிரொலி எழுப்பின. ஒன்றோடொன்று மண்டிப் பாய்ந்துகொண்டன. போர்க்களத்தில் மள்ளர் ஒருவரை ஒருவர் தாக்கிக்கொள்வது போலத் தாக்கிக்கொண்டன.

காளைகள் தம்முள் ஒன்றை ஒன்று கொம்பால் முட்டித் தாக்கி, உடம்பில் குருதிக் கறையுடன், காலையில் தோன்றும் செவ்வான மேகங்கள் போலக் காணப்பட்டன.

அந்தக் காளைகளைக் பொதுவர் இரண்டு பிரிவுகளாக இனம் பிரித்தனர். இச்செயல் உலகைப் படைக்கும் பிரமன் நிலத்தையும் நீரையும் படைப்பது போல இருந்தது.

காளைகளையும், பசுக்களையும் இரு திறனாகப் பிரிக்கும் பொதுவரை அந்தக் காளைகள் கொம்பால் குத்தின. குத்திய காளைகளைக் குருதிப் புண்ணுடன் பொதுவர் அடக்கினர்.

கடலில் பரதவர் அம்பிப் படகில் செல்வது போல அவற்றின்மீது ஏறி அடக்கினர்.

உழலைக் கட்டையைத் துளைக்குள் மாட்டுவது போல அவை அவர்களைக் குத்தின.

குத்திய காளைகளைக் குருதிப் புண்ணுடன் பொதுவர் அடக்கினர்.

கடலில் பரதவர் அம்பிப் படகில் செல்வது போல அவற்றின்மீது ஏறி அடக்கினர்.

காளைகளின் கொம்பில் தொங்கும் குடர், கன்று போட்ட பசுவின் நஞ்சுக் கொடியை ஆலமரத்தில் கட்டித் தொங்கவிடுவார்களே .அது போலத் தொங்கியது. இப்படிக் காளைகளில் தம் நிலத்துக்கு உரியனவற்றைப் பிரித்து ஓட்டிக்கொண்டு வந்த பொதுவரில் ,தம் காதலரின் கைகளைக் கோத்துக்கொண்டு ஆய்ச்சியர் இன்பமுடன் தழுஉக் கூத்து ஆடினர்.

திரும்பத் திரும்ப அணைத்துக்கொண்டு அவர் நெஞ்சில் புதைந்துகொள்வேன். காதலர் காளைகளால் பட்ட புண்ணுக்கு என் முலைகளால் ஒற்றடம் கொடுப்பேன். அவன்தான் என் கேள்வன் (கணவன்). தயிர் கடையும்போது என் முலையில் தெரித்த துகள்களுடன் . அவன் குருதி படிந்த தோளைத் தழுவுதல் .எனக்கு ஒரு அணிகலன் அல்லவா?

காதல் கேள்வனே கேள். காளைகளுடன் போரிட அஞ்சுதலும், ஆயர் மகளின் தோளைக் காமுறுதலும் ஒருவரால் செய்ய முடியுமா? இரண்டும் வெவ்வேறு முனைச் செயல்கள் அல்லவா?

இவள் கணவன் கொல்லும் காளையை அடக்கியவன் என்று ஊரார் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டே நான் வெண்ணெய் விற்றுக்கொண்டு வரவேண்டும். இந்தப் புகழ்ச் செல்வத்தை என் கேள்வன் தருவானா என ஏங்கினேன். தந்திருக்கிறான்.

இப்படிச் சொல்லிப் பாடிக்கொண்டு காதலரைப் பேணுவோம். அத்துடன் வண்டு மொய்க்கும் முல்லை நிலக் காட்டையும் பாடுவோம்.வீரம் மிக்க எம் அரசன் தன் தலைமைமையை ஏற்றவர் தரும் திறைச் செல்வத்தைப் பெறுவதற்காகப் பகைவரை வெல்லவேண்டும் என்றும் பாடுவோம்.

கலித்தொகை 107

தோழி! இப்படி ஒரு செயல் நிகழ்ந்தது. அதற்கு என்ன செய்யலாம் என்று தெரியவில்லை. நீயாவது சொல். ஆடு மேய்க்கும் இடையர் நம் ஊருக்கு வந்தனர். அவர்களுக்கும், குடம் நிறையப் பால் கறக்கும் பசுக்களுக்கும் (குடம் சுட்டு இனம் - கலித்தொகை 109-3) ஒரு குறை இருந்தது. நான் வளர்க்கும் கொல்லேறு ஏறு தழுவும் போருக்காகத் தொழுவில் விடப்படவில்லை என்பது அந்தக் குறை. அதனால் பசு மேய்க்கும் கோ இனத்து ஆயர் தன் காளைகளையும் சேர்த்து ஏறு தழுவலுக்காகத் தொழுவில் விட்டனர். அப்போது தொழுவத்தில் சுழன்ற என் காளை, சிறிதே தன் காளை மறைத்துத் தலையில் சூடியிருந்த ஒருவனின் மலையை தன் கொம்பில் மாட்டிச் சுழற்றுகையில் அதன் பூ ஒன்று வந்து என் கூந்தலில் விழுந்துவிட்டது.

அந்தப் பூவை நான் உள்ளே செருகி என் தலையை முடிந்துகொண்டேன். இது என் தாய்க்குத் தெரிந்துவிட்டது பொல் தெரிகிறது.

தாய் கேட்டால் என்ன செய்யலாம் என்கிறாய். அது உன் காதலன் சூடிய கண்ணிப் பூ அல்லவா?

நான் கூந்தலில் முடிந்துகொண்ட அந்தப் பூவைப் புதியவன் ஒருவனின் பூவை முடிந்துகொண்டாளே என்று தாய் கேட்டால் நாம் ஒன்றும் செய்ய முடியாதே.

நம் எல்லாத் தவறும் நீங்கிவிடும். ஓ அப்படியும் ஒன்று நிகழுமா? நீ ஆயர் மகள் ஆயின், அவன் ஆயர் மகன் ஆயின், அவன் உன்னை விரும்பினால், நீ அவனை விரும்பினால், அன்னை வருந்துவதற்கு இதில் என்ன இருக்கிறது? ஒன்றுமில்லை. உன் நெஞ்சம் போல் தாய் நெஞ்சம் இருக்குமாயின் இதில் தவறு ஒன்றும் இல்லை அல்லவா?

அம்மாய்யோ! ஆயர் மகனையும் காதலிக்கிறாய். தாய்க்கும் அஞ்சுகிறாய். - என்றால் நீ அடைந்திருக்கும் காதல் நோய்க்கு மருந்து ஏது? மருந்து இல்லை என்றால் நான் வருந்தமாட்டேனா?

வருந்தவேண்டாம். உன் கூந்தலில் அவன் பூ விழுந்தது எனக் கேட்டு "இவளுக்குத் தெய்வம் காட்டிய வழி" என்று எண்ணிக்கொண்டு உன் தாய் தந்தையரும், அண்ணன்மாரும் திருமணம் செய்துதர உறுதி புண்டுள்ளனர். உன் விருப்பம் நிறைவேறும்.

தலைவி தோழிக்கு அறத்தொடு நிற்ப, தமர் வரைவு உடன்பட்டமை அவட்கு அவள் சொல்லியது

கலித்தொகை 108

மாறுபட்ட வேந்தர் இருவரின் படை போரிட வந்திருப்பது போல, அகன்றிருக்கும் அல்குல், தோள், கண் ஆக்கியவற்றையும், குறுகியிருக்கும் நெற்றி, காலடி, இடை ஆகியவற்றுடன் அழகின் தெய்வமான காமனே தன் அம்பை விடும் அழகோடு அகன்ற தெருவில் வெண்ணெய் விற்பதற்காகச் சுழன்று சுழன்று நடந்து வருகிறாள். "சிரிக்கக்கூட முடியாதவனாக நான் இருக்கிறேன்" என்று எண்ணி என் உயிரை வாங்கத் உன் அழகு என்னும் வேலைப் பாய்ச்சிய நட்போ பகையோ இல்லாத இகலாட்டியே! இப்படி என் உயிரை வாங்குவதற்கு நான் என்ன பிழை செய்தேன்?

அப்படி நான் உன்னைத் துன்புறுத்தவில்லை, நீ எம் இன ஆயன் ஆனால் நான் ஆய்த்தி (ஆய்ச்சி). நீ காயாம்பூ மாலையைத் தலையில் தூடியிருக்கிறாய். கருமையும் துவர் நிறமும் கொண்ட காவி நிற ஆடை அணிந்திருக்கிறாய். மேயும் மாடுகளுக்கு முன் கோலை ஊன்றிக்கொண்டு நின்கிறாய். நீ ஒரு ஆயன் அல்லவா? அல்லது வேறொருவனா? ஞாயிறு தெய்வம் பெற்றெடுத்து ஒளியுடன் திகழும் மகனாகத் தென்படுகிறாய்.

நீ இப்படிச் சொல்வதால் என்னால் வாயை மூடிக்கொண்டு இருக்க முடியவில்லை. முல்லை மொட்டும், முல்லை அரும்பும் வரிசைப்படுத்தி வைத்தது போன்ற பற்களும், மூங்கில் போன்ற தோளும், என்னைத் தாக்கிப் போர் புரியும் கண்களும் கொண்டவளாய் இருந்துகொண்டு, என்னை நல்லழகன் என்று பாராட்டுபவளே! உன்னை எதிர்த்து யாராவது பேச முடியுமா?

அப்படிச் சொல்லாதே. உன்னை நான் தடுக்கவில்லை. மண்டு போல் பேசிக் குழந்தை போல் நடந்துகொள்கிறாய். என்னைக் கண்டவுடன் முன்பே தெரிந்தவர் போல் நான் விற்கும் வெண்ணைய் பற்றி வினவி, என் உறுப்புகளையும் பாராட்டி, தொட வருகிறாய். உன் மனத்தில் என்ன நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறாய்?

உன் நெஞ்சுக் களத்தை ஆள என்னால் எப்படி முடியும்? புனத்தில் இருக்கும் என் தந்தைக்கு சோறு கொண்டு செல்வாயா? பசு-இனத்தோடு இருக்கும் என் தந்தைக்குப் பால் கறக்கப் பாத்திரம் கொண்டு செல்வாழா? தினை வயல் பகுதியில் என் தாய் விட்டிருக்கும் கன்றுகளை மேய்ப்பாயா?

அப்படியே ஆகட்டும். வெண்ணைய் கடையும் ஓசை கேட்கிறது. உன் ஊர் பக்கத்தில்தான் இருக்கிறது எனத் தெரிகிறது. நண்பகல் பொழுது ஆயின் யாரும் பார்க்கமாட்டார்கள். மயில் கழுத்துப் போல் அழகுடன் திகழும் மாயவளே! இந்த வெயிலில் ஏன் விரைந்து செல்கிறாய்? அங்கே பார். யானை தூங்குவது போன்ற பாறை உள்ளது. நுங்குத் தண்ணீர் போன்ற நீர் இருக்கும் சுனை உள்ளது. அதில் நீராடி, தளவம், முல்லை ஆகிய பூக்களைப் பறித்துச் சூடிக்கொண்டு, காயாம்பூ பூத்திருக்கும் குகுளு சோலையில் என்னோடு தங்கியிருந்துவிட்டு வயில் தாழ்ந்ததும் உன் ஊருக்குத் திரும்பலாம்.

இப்போதே நான் போகவேண்டும். மாவடு போன்ற கண் கொண்ட சிறு ஆய்ச்சிப் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். உன் ஏமாற்று வலையில் விழுந்து அவர்கள் ஏமாறுவார்கள். எந்தப் பசுவையும் வெறுக்காத காளை போல் இருக்கிறாய். நாள்தோறுப் பத்துப் பேரிடம் காமம் கொள்வாய். நீ ஒரு கண்குத்திக் கள்வன். நீ பிறருக்கு என்னதான் செய்யமாட்டாய்? நான் உனக்கு என்ன செய்ய முடியும்?

கொல்லும் கண், கூர்மையான பல், கொய்யும் தளிர் போன்ற மேனி, - இப்படிப்பட்ட அழகினை உடைய மாயவள் நீ. உன்னைக் காட்டிலும் சிறந்தவர் இந்த உலகத்தில் இல்லை என்பதை நீ தெரிந்துகொள். நீ என்னுடன் வா. மலை போன்ற மார்பினைக் கொண்ட தெய்வம் திருமாலைத் தொட்டுச் சத்தியம் செய்கிறேன்.

இப்படியெல்லாம் ஒன்றும் தெரியாதவருக்குச் சொல். நீ பொய் சொல்லவில்லை என்றால், இனிமையே உருவான அரசனின் சிறுகுடியில் நாங்கள் வாழ்கிறோம். எம் ஆயர் வேந்தனுக்குத் தரவேண்டிய பொருள்களைத் தந்து கடமை ஆற்றிக்கொண்டு ஆரவாரத்துடன் இருப்பர். அப்போது உன் பெண்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்க, காஞ்சிப் பூக்களின் தாது உதிர்ந்தது போல ஒரு நிறைந்திருக்கும் மன்றத்தில் குரையாடும் பெண்களுக்குக் கேட்காவண்ணம் உன் ஆம்பல் குழலை ஊது. காஞ்சி மரத்துக்குக் கீழே நாம் கூடலாம்.

கலித்தொகை 109

மண் மணக்கும்படிக் கார்மழை நிறைந்து பெய்து இடம் பெயராமல் மேயும் குடம் நிறையப் பால் கறக்கும் பசு இனத்தில் போரிடாமல் சென்ற காளையோடு

போரிடும் பசு (நாகு) இளங்காளை இழுக்கும் தேரில் ஊர்ந்து செம்மாப்புடன் வருவது போல மதமதப்புடன் வருகிறாள். பேரூரும் சிற்றூரும் அழகைப் பாராட்டிப் பேசும்படி வருகிறாள். மோர் விற்றுக்கொண்டு வருகிறாள். இவள் அழகை யாரோடும் சொல்லிக்கொள்ளாமல் வருகிறாள்.

இவளது உறவுக்காரர்கள் தைத்த துணியால் அழகுபடுத்தி மாலை அணிவிக்காமல் இருக்கும் அல்குல் கொண்ட இவள் மனத்தில் புண் இல்லாதவர் புண் படும்படிப் பார்க்கிறாள். இவன் மேனியெல்லாம் என் கண்ணைத் தின்னும் அழகு இவளுக்கு.

இவள் ஒழுங்கில்லாத சும்மாட்டு கட்டி மோரைச் சுமந்து வருகிறாள். தோளை வீசிக்கொண்டு நடந்து வருகிறாள். கக்கத்திலே கூடை வைத்திருக்கிறாள். இவள் காதுகளில் உள்ள குழை ஆடுகிறது. கழுத்தைக் காட்டிலும் மெலிந்த இடையைப் பெற்றிருக்கிறாள். திருமகள், இரதி ஆகிய அழகுத் தெய்வங்கள் இருவரும் தாம் பெற்றிருக்கும் உடலழகை இவளுக்குத் தந்தார்களோ? இவள் மடைப்கள்ளிக்குப் பால் தரக் கோயிலுக்கு வருவாளாயின் காமக் கடவுள் காமன் தன் கணைகளைத் தொடுப்பான்.

இவள் பிறரை வருத்திக் காமநோய் உண்டாக்கவே வருகிறாள். காம நோய்க்கு மருந்து ஆகமாட்டாள். தன் சால்பினால் எல்லாரையும் வருத்துபவள். ஊரிலுள்ள பெண்கள் எல்லாரும் "நான் மோர்-மாங்காய் தின்னவேண்டும் (கருவுற்றிருக்கிறேன்) எங்குச் சென்றாலும் உன் சுற்றத்தாரோடு செல்க. (தனியே செல்ல வேண்டாம்)" என்று தம் தம் கணவரை வீட்டின் வாயிலை அடைத்துக் காப்பாற்றிக்கொள்ளும்படி வருகிறாள்.

வினை வல பாங்கின் தலைவியைக் கண்ட வினை வல பாங்கின் தலைவன் 'காமம் சாலா இளமையோள் வயின், ஏமம் சாலா இடும்பை எய்தி', கூறியது

கலித்தொகை 110

தலைவி கூறிகிறாள் - எல்லா! கட்டுக்காவல் மிகுந்திருக்கும் இந்த ஊரில் ஆடு மேய்க்கும் இடையர் குடிதோறும் இருக்கும் பெண்களையெல்லாம் விரும்புகிறாய். உன் ஆசை வலி உள்ளவர் மேல் தேளை விட்டுக் கொட்டச் செய்வது போல் உள்ளது. என்னைத் தொட நெருங்குகிறாய். சிரிக்கிறாய். என்னோடு திளைக்கலாம் என்று எண்ணுகிறாய். தயிர் விற்பவள் வெண்ணெயாகவும் பயன்படுவாள் என்று எண்ணுகிறாய்.

தலைவன் கூறுகிறான் - ஒளி பொருந்திய நெற்றியை உடையவளே! அப்படு நீ சொன்னால் அது அப்படியே ஆகட்டும். நீ போய்விடு. அச்சத்தால் தானே செல்கிறாய்? அசைந்து அசைந்து நடந்து நாணத்தால் (நிச்சம்) தான் தடுமாறும் மென்மை உடைய ஆய்மகள் நீ. உன் மத்தைப் பிடித்துச் சுற்றிக்கொண்டு திரும்பித் திரும்பிச் சுழலும் கயிறாக உன் அழகைச் சுற்றிக்கொண்டு என் நெஞ்சு சுழல்கின்றது.

விடிந்துபோன பின்னரும் இல்லத்துக்குச் செல்லாமல் தொழுவத்துக்குள் இருக்கும் கன்றுக்குட்டிக்காகச் சுழன்றுகொண்டிருக்கும் அடுத்துக் கருவுற்றிருக்கும் தாய்ப்பசு போல உன்னைக் கண்ட பிறகு நாள்தோறும் உன்னையே நினைத்துக்கொண்டு என் நெஞ்சு உன்னைச் சுழன்று வருகிறது.

துன்பம் பெருகி வாடுகிறேன். நெய் கடையும் தயிரில் வெண்ணெய் தேடாமல், காயாத பாலில் கையை விட்டு வெண்ணெய் தேடி கிடைக்காமல் வருந்துகிறேன். என் உயிர் வருந்தத் தக்கது.

அம்மாய்யோ! சான்றாண்மை மிக்க மகளாகிய என்னை ஊர் மன்றத்தில் கண்டு "நீ இல்லாமல் வா.மாட்டேன்" என்றல்லாம் சொல்கிறாய். இங்கே நிற்கிறாய். நிற்காதே. சென்றுவிடு. எங்களவர் பார்த்துவிடப் போகிறார்கள். நாளை கன்றுகளை மேய்க்கக் காட்டுக்குச் செல்வேன். (அங்கே நீ வரலாம்)

வினை வல பாங்கினால் வெண்ணெய் நொடைக்குச் சென்ற தலைவியைக் கண்டு வினை வல பாங்கின் தலைவன் மெய் தீண்டி, தனது ஆற்றாமையை அறிவித்துழி, அவள், 'ஈண்டுப் பிறர் அறிவர்; நாளைக் கன்றொடு சேறும்' என இடம் கூறியது

கலித்தொகை 111

தோழி! கறந்த பாலை வேறு பாத்திரத்துக்கு மாற்றிவிட்டு, கன்றுக் குட்டியைத் தாம்புக் கயிற்றில் பிணித்துக் கட்டிவ்வைத்துவிட்டு, தாய் தந்த பூப் போட்ட கரை கொண்ட நீல நிறப் புடவையை உடம்பில் தொங்கும்படி உடுத்திக்கொண்டு, பாங்கர், முல்லை ஆகிய பூக்கொடிகள் படர்ந்திருக்கும் பாட்டங்கால் தோட்டத்தில் நாம் ஆடு மேய்க்கும் ஆயர் சிறுமியரோடு சேர்ந்து விளையாடிக்கொண்டிருந்தோம். அப்போது குருந்தம்பூ மாலை அணிந்துகொண்டிருந்த பொதுவன் அங்கு வந்தான்.

வேலைப்பாடு முற்றிய அணிகலன்களை அணிந்துகொண்டிக்கும் மடப்பத்தன்மை கொண்ட நல்லவளே! நீ விளையாடுவதற்கு சிறுவீடு கட்டித் தரட்டுமா என்றான். தோழி! நீ "சிறிற் பெற்றேன்" என்று மகிழ்வுடன் அவன் கட்டித் தந்த இல்லத்துக்குச் சென்று விளையாடுவாய். "பிறர் கட்டித் தந்த இல்லத்தில் விளையாட நான் இன்னும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை" என்று சொல்லி மறுத்துவிட்டேன்.

"முற்றிழாய்! பூந்தாது உதிர்ந்திருக்கும் உன் கூந்தல் அழகு பெறும்படி பூ முடித்துவிட்டுமா" என்றான். தோழி! நீ வேறொருவன் தந்த பூவை வாங்கி முடித்துக்கொள்வாய். நீ ஒன்றுமறியாத பேதை ஆயிற்றே?

"பெண்ணே! மென்மையாகப் பிதுங்கியிருக்கும் உன் முலை மேல் தொய்யில் எழுதிவிட்டுமா" என்றான். நான் பிறர் அழகு செய்வதற்காக ஏங்கிக் கிடக்கிறோமா? அனக்கு ஆசை அதிகம்" என்று கூறிவிட்டேன்.

பெண்ணே! அவன் சொல்லியதற்கெல்லாம் மாறாகப் பேசி நான் மறுத்துவிட்டேன். அவன் ஏமாந்தவன் போலத் திரும்பிச் சென்றுவிட்டான். அவனிடம் நீ ஆயர் மகளிர் நடந்துகொள்ளும் மரபினை எடுத்துரைக்க வேண்டும். என் தந்தையும் தாயும் அறியும்படி எடுத்துரைக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் என் காதல் நோய் தீரும்.

தலைவி ஆயத்திடைத் தலைவனைக் கண்டவாறும் அவனைக் கூறியனவும் கூறி, தோழியைத் தலைவனை வரைவு கடாவி, யாய்க்கு அறத்தொடு நிற்க வேண்டும் என்றது

கலித்தொகை 112

யார் இவன் என்னைத் தடுத்து நிறுத்துகிறான்? தண்ணீர் இல்லாமல் வாடும் தாமரைப் பூ மாலை அணிந்துகொண்டிருக்கும் கல்லாத பொதுவனே! நீ விலகிச் செல். உன் போன்றவர்களிடம் வாய்ப்பேச்சும் பேசக்கூடாது என்று என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் எனக்குச் சொல்லிவைத்திருக்கிறார்கள்.

ஒளி மிக்கவளே! நீ பார்க்கும் பார்வை என்னைக் காம நோயில் விழிச் செய்கிறது. நட்டு வளர்க்காத கரும்பு போன்ற தோளை உடையவரைக் கண்டால் விட்டுவிடாதே, உன்னவளாகப் பாதுகாத்துக்கொள்ள, என்று என்னைச் சேர்ந்தவர்கள் எனக்குச் சொல்லிவைத்துள்ளனர்.

பெண்களைக் கண்டால் பண்புகளையெல்லாம் விலக்கிவிட்டு, அவளை விரும்பி, அவளது பல், இதழ், கண், தோள் ஆகியவற்றைப் புகழ்ந்து பாடு என்று நல்லது கற்பித்திருக்கிறார் போலும், உன்னை வினவிக் கேட்டறிந்தவர், உன்னுடையவர்கள் மிகவும் நல்லவர்கள்! என்னிடம் செயல்படச் செய்திருக்கிறார்கள்.

ஓ, யாரும் நடமாட்டம் இல்லாத காலத்தில் நீ கன்றுக்குட்டிகளை பேய்ப்பவள் போல வருவதை அறிந்தவர் இப்படிச் சொல்லாவிட்டால் என்னை இகழ்ந்தவர் ஆவார்.

அதெல்லாம் சரி. இப்போது என்னை விட்டுவிடு.

விடமாட்டேன். நீ என்ன நினைப்பது? இருண்ட கூந்தல் அழகியே! என் முன் நின்று பேசாதே என்று சொன்னார்களே அல்லாமல், என்னைத் தழுவாதே என்று சொன்னார்களா? இல்லையே. ஆகவே என்னை மெல்லத் தழுவிக்கொள். முள் போன்று உன் பற்களைச் சுவைத்து உண்ண வேண்டும். - என்றெல்லாம் மாயப் பொதுவன் உரைத்தான். தோழி சொல்கிறாள். இது உண்மையாக நடந்துவிட்டால் நல்லது. இல்லாவிட்டால் உன் மார்பில் அணிந்திருக்கும் மாலை அவனை எண்ணி ஏங்கி வாடி, உன் கண் பசந்து, உன் தோள்களும் வாடி, உன் அழகெல்லாம் கெட்டுப்போனாலும் உனக்கு அழகுதான்.

வினை வல பாங்கின் தலைவியை ஆற்றிடைக் கண்டு, வினை வல பாங்கின் தலைவன் விலக்கி, நகையாடி, இருவரும் சில மொழி கூறியவழி, அவள் கூட்டத்திற்கு உடம்பட்டது. இது கைக்கிளை

கலித்தொகை 113

நலம் மிகும்படிப் பொங்கும் நயமான அகன்ற தோளையும், சுழன்று ஆசை மூட்டும் கண்களும் உடைய நல்லவளே! நீ தாக்கிய ஏக்க நோயிலிருந்து நான் தப்பிப் பிழைக்கும் வழியைச் சொல்லிவிட்டுச் செல்.

உன்னை நான் அறிந்ததும் இல்லாத நிலையில் என்னைக் கண்டு பெரிதும் ஏக்கம் கொண்டவன் போல தடுக்கின்றாயே, எல்லா, நீ யார்

தளிர் போன்ற இயல்பினை உடையவளே! என்னை நீ தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமா? நான் ஒரு ஆயர் மகன். புல்லும் காளை இனத்தவன்.

நீ சொல்வது பொருந்தும். நீ புல்லும் இனத்து ஆயன் என்றால், குடம் நிறையப் பால் கறக்கும் மெல்லிய இனத்துப் பசு எம்மவர்.

உன்னிடம் சொன்னால் குற்றம் ஒன்றும் இல்லை - அவன் சொல்கிறான்.

குற்றம் ஒன்றும் இல்லை. ஆனால் எல்லை தாண்டி என்னிடம் வருவதை விட்டுவிடு. - அவள் சொல்கிறாள்.

விடமாட்டேன். நீ உடன்பாடு கொண்ட சொற்களைப் பேசுகிறாய். அவற்றில் மென்மை இருக்கிறது. இதனைத் தெரிந்துகொண்டேன். மென்மையான இயல்பினை உடையவளே! நீ சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டு நானோ விட்டுவிடுவேன்? நான் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டு என் மனம் என்ன சொல்கிறதோ அதன்படித்தான் செய்வேன்.

உன் நெஞ்சு உன்னை ஏவல் செய்யாது என்று காத்துக்கொண்டிருப்பவளே! ஒரு பக்கம் நீ காதல் செய்யும் காமம் கலக்கும்போது, உன் நெஞ்சமாகிய மற்றொருவருக்காகக் காத்திருப்பது ஏன்?

தெரிந்தெடுத்த அணிகலன் பூண்டவளே! தெளிவு பெற்றுவிட்டேன். நான் பலமுறை தெரிந்துகொண்டேன். காட்டாற்று மணலில் அ.கிய சோலை. அதில் நாம்

இருக்கும் அகன்ற பாறை. ஆயத்தாரோடு விளையாடலாம். முல்லை, குறிஞ்சி ஆகிய பூக்களைப் பறித்து தலை உச்சியில் சூடிக்கொள்ளலாம். இரவு வரும் எல்லை வந்துவிட்டது. இன்னும் கொஞ்ச நேரம் இங்குக் க.இக்கலாம். ஆனால் படமெடுத்தாடும் பாம்பைத் தாக்கும் இடி போல் காளையும் பசுவும் வேறு பல ஆனிரைகளும் நமக்காகக் காத்துக்கொண்டு நிற்பதைப் பார். அவை நம்முடன் வரவேண்டுமே. செல்லலாம்.

வினை வல பாங்கின் தலைவியை ஆற்றிடைக் கண்டு, அவளை வினை வல பாங்கின் தலைவன் விலக்கி, அவளோடு சிறிது கூறியவழி, அவள் கூடலுறுகின்றாள் கூறியது, இது கைக்கிளை

கலித்தொகை 114

படியாத ஓரி முடி தலையில் கொண்டு வாரி இருபுறமும் தொங்கும்படி முடிந்திருக்கும் புதல்வன் அழுகிறான் வந்து அருள் புரிக என்று அவனிடம் சொல். (தலைவி அழுவது தலைவனுக்குக் குறிப்பால் உணர்த்தப்படுகிறது) புதிதாக மாலை கட்டி எனக்குத் திருமணம் செய்துவைக்க முயலும் பெற்றோரைக் கண்டு, இவள் மதித்திருப்பதை எண்ணிப் பார்க்காத ஏழைகளே, என்று பெற்றோரிடம் சொல். சென்று நான் சொல்கிறேன். மேலும் கூறுக. - தோழி சொல்கிறாள்.

தலைவி விளக்கமாகச் சொல்கிறாள். - சொல்லத் தெரியாத பேதையை! மடமைக் குணம் கொண்டவளே! எல்லா! உனக்கு இத்தகைய நிலை நேரவில்லை. என் நிலைமை உனக்கு வந்ததாக எண்ணிக்கொண்டு அவரிடம் சென்று எடுத்துச் சொல். விரைந்து செயல்படுமாறு எடுத்துரை. என் பெற்றோர் என் திருமணத்துக்கு ஆவன செய்கின்றனர். வீட்டு முற்றத்தில் புது மணல் பரப்புகின்றனர். வீட்டுச் சுவர்களுக்குச் செம்மண் (பூவல்) பூசக்கின்றனர். என்னுடன் கொடையாகத் தர கறவை எருமையைக் கொண்டுவந்துள்ளனர். நான் இங்குத் தனிமையில் துன்புற்றுக்கொண்டிருக்கிறேன். அன்று ஆற்றுத்துறை மணலில் சிற்றில் இழைத்து விளையாடியபோது, அழகிய ஆயப் பெண்கள் பலர் இருக்கும்போது, அவன் என்னை மட்டும் தனியே அழைத்துச் சென்று, உறவு-மணம் செய்துகொண்டது அவனுக்குத் தெரியும். அப்படி இருக்கும்போது என்ன மனக் குழப்பத்தோடு இருக்கிறாய்? இந்த உலகத்தையே கொடையாகப் பெற்றாலும் அரிய கற்பு நெறியைக் கடைப்பிடிக்கு

ஆயர் மகளிர்க்கு இரண்டு திருமணங்கள் நடைபெறுதல் இயல்பு அன்று என்று எடுத்துச் சொல்.

'ஆங்கு அதன் புறத்துப் புரைபட வந்த, மறுத்தலொடு தொகைஇ' என்பது, அவன் வரைவு வேண்டின இடத்து, அவ் வரைவு புறத்ததாகிய வழி, தலைவி தன் உயர்வு உண்டாகத் தோன்றிய மறுத்தலோடே முன் கூறியவற்றைத் தொகுத்து' என்று பொருள் கூறி, 'அதன் புறம் எனவே, அதற்கு அயலாகிய நொதுமலர் வரைவு ஆயிற்று' என்றாம். உயர்வு குடிப் பிறப்பும் கற்பும்; அதற்கு ஏற்ப, 'பிறர் வரைவு மறுத்து, தலைவன் வரையுமாறு நீ கூறு' எனத் தோழிக்குக் கூறியது (14)

கலித்தொகை 115

தலைவி சொல்கிறாள் - தோழி! யாருக்கும் தெரியாமல் கள்ளைக் குடித்த நான் நாணம் இல்லாமல் பிறரிடம் எடுத்துச் சொல்வது போல மறைத்தது தெரியும்படிக்கையும் களவுமாக மாட்டிக்கொண்டேன்.

என்மையான இயல்பை உடையவளே! அவன் ஆடு மேய்க்கும் இடையர் மகன். அவன் முல்லைப் பூக் கண்ணிமாலை அணிந்துகொண்டு வந்தான். அதில் ஒரு கெட்டியான கண்ணியை நான் கூந்தலில் வைத்து முடித்துக்கொண்டேன்.

தோழி, கேள். தாய் வெண்ணெய் பூசி வளர்த்த கூந்தல் அது. என் தயந்தையும் தாயும் இல்லத்தில் இருந்தனர். என் தாய் நாணும்படியாக என் தலையில் இருந்த அவன் பூ என் தாய் முன்னர் விழுந்துவிட்டது.

அந்தப் பூவைப் பார்த்த தாய் என்னை எதுவும் கேட்கவில்லை. நெருப்பைக் கையில் தொட்டவள் போல கையால் நெட்டி முரித்துவிட்டுப் புழக்கடைப் பக்கம் போய்விட்டாள்.

நாணும் என் மண எண்ணெய் பூசிய கூந்தலை வாரி முடித்துக்கொண்டு, நிலத்தைத் தொடும்படி உடுத்தியிருந்த பூக்கரை போட்ட நீல நிற ஈடையைக் கையில்

தாங்கிக்கொண்டு காட்டுக்குள் ஓடி ஒளிந்துகொண்டேன். அதற்கு, தோழியே, நாம் ஏன் அஞ்சவேண்டும்?

அஞ்ச வேண்டாம். நீ அவன் சூடிய கண்ணியை உன் தலையில் அணிந்தாய் ஆயின், நம்மவரும் உன்னை அவனுக்கே திருமணம் செய்து தர எண்ணிக்கொண்டிருக்கின்றனர். வீட்டுப் பரப்பில் புதுமணலைக் கொண்டுவந்து பரப்பிக்கொண்டிருக்கின்றனர். திரை பின்னணியில் திருமணசெ சடங்கும் நிகழ்த்துவர். இதுவே நாள்தோறும் நம் இல்லத்தில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. - தோழி தலைவியிடம் கூறுகிறாள்.

தலைவி, 'களவு வெளிப்பட்டது' என்று அஞ்சி, தோழிக்குச் சொல்ல, 'நமர் நினை அவற்கே கொடுக்கச் சூழ்ந்தார்' எனச் சொல்லி, அச்சம் நீக்கியது

கலித்தொகை 116

பக்கம் தோன்றும் இடமெல்லாம் புல்வெளியாகக் காணப்படும் புல்வெளியில் கன்றுக்குட்டிகளை மேய்ப்பதற்காகச் செல்லும் என் முன்னே நின்று தடுக்கும் எல்லா! என்னைக் கண்டு ஏங்குகிறாய். என்னை விட்டுவிடு.

விடமாட்டேன். தொட வருபவர் கையில் பிடிபடாமல் துள்ளி ஓடி எதிர்த்து நின்று முறைத்துப் பார்க்கும் பசுப் போல, தொழுவத்தை விட்டு வந்த பின்னர் என்னைப் பார்த்துச் சினம் கொள்கிறாய். விடமாட்டேன்.

நான் இங்குக் கன்றுகளை மேய்த்துக்கொண்டிருக்கிறேன். என்னிடம் நீ வருவதை விட்டுவிடு. பசுவிடம் சினம் கொண்ட காளை செல்வது போல வருவதை விட்டுவிடு.

உன் தாய் வரட்டும். அல்லது பிறர் யார் வந்தாலும் வரட்டும். அல்லது நாட்டை ஆளும் அரசன் வந்தாலும் வரட்டும். நான் மனம் தளரமாட்டேன். நீ அருள் புரியவேண்டும்.

நான் என்ன சொன்னாலும் நினைத்துப் பார்த்து நீ ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறாய். பெருமழை பொழியும் மேகம் போல் தலையைச் சாய்த்துக்கொண்டு வருகிறாய். எனக்கு எதிராகவே பேசி மயங்கி நிற்கிறாய். நாளை நான் கறந்த பால் ஏனத்துடன் செல்லும்போது, நாணம் இல்லாத நீ காட்டுப் பக்கம் வருக. (அளி செய்கிறேன்)
வினை வல பாங்கின் தலைவியை ஆற்றிடைக் கண்டு விலக்கிய தலைவனோடு அவள் சில மொழி, கூறி, குறியிடம் கூறியது

கலித்தொகை 117

நன்றாக உருக்கித் தூயதாக்கிய நல்ல தங்கத்தில் மணி பதித்துச் செய்யப்பட்ட அணிகலனை நன்றாகத் துடைத்து வைத்திருப்பது போன்ற மேனி கொண்டவளே! தொய்யில் எழுதிய கோங்கம் பூ போன்ற முலையை உடையவளே! உன் கையில் என்ன வைத்திருக்கிறாய்? சொல்.

சேரியில் வாழும் ஒரு கிழவனின் மகள் நான். புலைத்தி ஒருத்தி பனை ஓலையைக் கிழித்த போழில் பின்னித் தந்த கூடை வைத்திருக்கிறேன். - அவள் சொன்னாள்.

கண்ணுக்கு இனியவளே! அதனை எனக்குக் காட்டு - அவன் கேட்டான்.

இதோ பார். கூந்தலில் பூ சூடிக்கொண்டு என் தோழி அவளது தன் கணவனுடன் காட்டுக்குச் சென்று கொய்துகொண்டு வந்த முல்லை மொட்டுக்கள் இவை.

இவை முல்லை மொட்டுதான். முதிர்ந்த கூந்தலில் கூழைமுடி போட்டிருக்கும் அழகியே! பொழுது போய்விட்டது. இருட்டு வரும் பொழுதாகிவிட்டது. இந்த நேரத்தில் நான் உன்னைப் பார்த்தேன். தனியே செல் என்று நான் எப்படி விடுவேன். என் மனம் மெல்லியது. எண்ணிப் பார்க்காமல் "தனியே செல்" என்று அனுப்ப என் அறிவு விட மறுக்கிறது.

-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-x-